Nr. 32. **Lublin, dnia 4 października 1928 r.** **Rok. IX.**



LVBELSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI



Cena niniejszego numeru wynosi 75 gr. Zaliczka na prenumeratę Lubelskiego Dziennika Wojewódzkiego na II półrocze 1928 wynosi 8 zł. Dziennik Wojewódzki przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, zaś od osób prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. W ogłoszeniu opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 50 groszy, za szpaltę 30 zł., za stronę 60 zł. Za jednokrotne ogłoszenie o zagubionych dokumentach liczy się 2 zł. 50 gr., a za trzykrotne 7 zł. 50 gr. Za ogłoszenie o rejestracji stowarzyszeń 5 zł. Wszelkie należności należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 100.200.

Redakcja i Administracja: Gmach Urzędu Wojewódzkiego Niecała Nr. 14, drzwi Nr. 1, parter.

Numer niniejszy jest poświęcony w szczególności sprawie ograniczenia przemiału żyta i zakazu wypieku chleba pszenno-żytniego, sprawie domów mieszkalnych dla służby folwarcznej, sprawie organizacji szkolnictwa zawodowego oraz sprawie popierania działalności oszczędnościowej P. K. O.

A.

302.

OKÓLNIK Nr. 101

Wojewody Lubelskiego do P. P. Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego
w sprawie ograniczenia przemiału żyta i zakazu wypieku chleba pszenno-żytniego.

L. 6159/Sm.

Pomimo pomyślnego urodzaju i zniżkowej tendencji na rynku zbożowym, ceny chleba w Lublinie są wyższe niż w Warszawie, a równe cenom w Katowicach. Jest to zjawisko anormalne, które musi ulec zmianie.

W całym szeregu pism okólnych i okólników zwracałem uwagę Panów Starostów na doniosły wpływ cen chleba na całokształt życia gospodarczego kraju, a wobec tego zalecałem Panom baczne czuwanie osobiste nad kształtowaniem się tych cen oraz zapobieganie nieuzasadnionemu gospodarczo ich wzrostowi.

Rząd, przywiązując pierwszorzędną wagę do tej dziedziny gospodarstwa krajowego, wydał szereg zarządzeń, mających na celu unormowanie handlu zbożowego, ujednostajnienie przemiału zboża na mąkę oraz najintensywniejsze wyzyskanie zapasów żyta przez zakaz przemiału ziarna na mąkę o typie wyższym aniżeli 65 % wymiału. Zarządzenia te przeprowadzone konsekwentnie i bezwzględnie musiały niechybnie wpłynąć na obniżenie cen chleba.

Jednak przy badaniu przyczyn drożyzny chleba w Lublinie okazało się, że jedną z nich jest niestosowanie się młynarzy do rozporządzenia Min. Spr. Wewn. wydanego w porozumieniu z Ministerstwami: Przemysłu i Handlu, Skarbu i Rolnictwa z dnia 16-go sierpnia 1927 r. o przemiale żyta (Dz. U. R. P. Nr. 78 poz. 683), którzy pomimo wyraźnego zakazu, wypuszczają z młynów mąkę 60% a nawet 55 %, dzięki czemu mamy w Lublinie chleb, bielszy niż w innych ośrodkach miejskich, ale też stosunkowo droższy. Z tego wynika, że Panowie Starostowie nie stosują się do zarządzeń moich (okólnik Nr. 53 z dnia 20.10.1927 r. L. 11806/Ad) i nie przeprowadzają należytej kontroli nad młynami oraz dopuszczają do wyrabiania przez nie mąki poniżej 65 % wymiału.

Takie zaniedbanie jest karygodne, gdyż paraliżuje częściowo całą akcję zapoczątkowaną przez Rząd i uniemożliwia utrzymanie cen pieczywa na normalnym poziomie.

Obecnie Rząd idzie jeszcze dalej w swych zarządzeniach, gdyż wprowadza zakaz wypieku chleba pszenno-żytniego i zakazuje przemiału żyta na mąkę poniżej 70 % wymiału. Oba te rozporządzenia zostały ogłoszone dn. 19 września r. b. w Nr. 83 Dz.U.R.P.

Rozporządzenie M.S.W. z dn. 12 września 1928 r. wydane w poroz. z Min. Skarbu, Przemysłu i H. oraz Roln. o zakazie wypieku chleba pszenno-żytniego (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 730) zakazuje wypieku na sprzedaż chleba pszenno-żytniego pod groźbą kary na zasadzie art. 4 i 5 rozporz. Prez. Rz. P. z dn. 31 sierpnia 1926 r. Dz. U.R.P. Nr. 91, poz. 527, (grzywna do 10.000 zł. lub kary aresztu do 6 tygodni) uchylając jednocześnie moc obowiązującą rozporz. M. S. Wewn. z dnia 20 grudnia 1927 r. wydanego w porozumieniu z Min. Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa o uregulowaniu wypieku chleba pszenno-żytniego. Rozporządzenie to weszło w życie z dn. 26 września r. b.

Rozporządzenie M.S.W. z dn. 14 września 1928 r., wydane w porozumieniu z Min. Prz. i H., Skarbu i Roln. w sprawie zmiany rozp. M.S.W. z dn. 16 sierpnia 1927 r. o przemiale żyta (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 731) zmienia tylko § 1 wymienionego rozporządzenia, którym zakazuje przemiału żyta na mąkę o typie wyższym aniżeli 70-cio procentowy wyciąg z ziarna oczyszczonego uprzednio z obcych domieszek.

Zatem z dnia 19 października r. b., w którym wejdzie w życie wymienione rozporządzenie, obowiązywać będzie zakaz przemiału żyta na mąkę poniżej 70% wymiału, przyczem żyto powinno być przed mieleniem oczyszczone z obcych domieszek, jak również zakaz używania w zakładach przemysłowych do przerobu na wszelkiego rodzaju pieczywo mąki żytniej, pochodzącej z przemiału poniżej normy przewidzianej w § 1 tego rozporządzenia.

Wobec powyższego należy rozciągnąć ściślejszy nadzór nad młynami, przestrzegając ściśle, ażeby od dnia 19 października r. b. niedokonywały przemiału żyta, nieoczyszczonego uprzednio z obcych domieszek, co jest rzeczą bardzo ważną ze względu na to, że domieszki takie są częstokroć szkodliwe dla zdrowia, nieraz nadają mące ciemniejszy kolor i psują jej smak, **oraz ażeby nie przemielały żyta na mąkę poniżej 70 % wymiału.** W tym celu przy kontroli młynów, składów mąki i piekarń, w razie podejrzenia co do niższej procentowości mąki, należy próbki takiej mąki przesyłać do Państw. Zakładu Badań Żywności i Przedmiotów Użytku w Łodzi, lub do Ogólno Państwowej Komisji do Badania Chleba prof. Iwanowskiego w Politechnice Warszawskiej, Warszawa, Polna Nr. 10).

Jeśli się bierze próbę z worka, to należy brać ją z głębi, albo z różnych miejsc, najlepiej przy pomocy specjalnego świdra.

Próbę należy umieścić w bezwarunkowo czystem i zupełnie suchem naczyniu, szczelnie zamkniętem, lub w torebce z papieru nieprzepuszczającego wody (pergaminowym). Należy pamiętać, że mąka odznacza się nadzwyczajną zdolnością wchłaniania wody. Do badania należy wziąć około 200 gr. mąki.

Każda próba powinna być opieczętowana lakiem, z wyciśniętą pieczęcią organu kontrolującego (wzgl. jego władzy). Nadto każda próba powinna być zaopatrzona krótkim dowodem, od kogo została pobrana (nazwisko, adres młyna, piekarnia, sklep itp.) Również powinna być podana krótka charakterystyka danej próby, według oświadczenia właściciela, (a więc procentowość wymiału mąki). Przy pobieraniu prób mąki w młynach lub handlujących mąką należy ściśle podawać według deklaracji procentowość wymiału oraz cenę sprzedażną mąki, stwierdzoną na podstawie rachunków.

Winnych przekroczeń powyżej wymienionych rozporządzeń należy surowo karać na podstawie art. 4 i 5 rozp. P. Rz. z dnia 31 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527) stosując karę aresztu do sześciu tygodni lub grzywny do 10.000 zł z zamianą na areszt według słusznego uznania władzy orzekającej. **Z karą orzekaną wedle tego rozporządzenia może być połączona konfiskata przedmiotów, do których odnosi się czyn przestępny.**

Należy uprzedzić osoby zainteresowane (młynarzy i piekarzy) na specjalnie w najbliższym czasie zwołanych konferencjach, że sankcje karne będą stosowane z całą surowością, a skonfiskowana mąka lub pieczywo będą sprzedawane po cenach ustalonych zakładom użyteczności publicznej, uzyskane zaś stąd kwoty, po uprawomocnieniu się orzeczeń karnych będą przelewane na dochód Skarbu Państwa.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych niebawem opracuje szczegółowe instrukcje: techniczne i kalkulacyjne, które będą miały na celu ułatwienie wykonywania nadzoru nad stosowaniem przepisów odnośnych rozporządzeń. Instrukcje te natychmiast po ich otrzymaniu przesłane będą Panom Statostom.

Już obecnie jednak w myśl reskryptu M.S.Wew. z dn. 22.IX.1928 r. Nr. Apr. 850/1-28 polecam:

1) zwracanie specjalnej uwagi na kalkulację cen chleba. Wyznaczanie, względnie pośrednie określanie odpowiednio niskich cen chleba uwzględniających rzeczywiście niezbędne koszty surowca (przemielonego zgodnie z obowiązującemi w tej mierze przepisami) oraz koszty produkcji jest tym czynnikiem, który powinien w konsekwencji przyczynić się do stosowania odnośnych przepisów przez zainteresowanych piekarzy w ich własnym materjalnym interesie.

Przypominam, że do udziału w obradach nad wysokością cen chleba należy wzywać kierownictwo piekarń komunalnych i spółdzielczych.

2) zwracania uwagi młynarzom, by możliwie niezwłocznie przystąpili do wyrobu mąki 70-procentowej, a to we własnym interesie, gdyż termin przewidziany w rozporządzeniu do rozsprzedaży zapasów mąki 65 procentowej jest krótki.

Podkreślam, iż rownież dla stosowania w praktyce przepisów ograniczających przemiał żyta (narazie od 65-procentowej, zaś od dnia 19 października r. b. od 70 proc. ma decydujące znaczenie takie regulowanie cen mąki, któreby zmuszało młynarzy w ich bezpośrednim materjalnym interesie do sprzedawania mąki rzeczywiście 70-procentowej.

Następnie należy polecić kierownikom zarządów gmin miejskich, przy których zostały utworzone komisje do badania cen, by zwołali przed dn. 19 października te komisje w celu ustanowienia cen chleba wypiekanego z mąki, otrzymanej z przemiału 70 proc.

Ponadto na specjalnie w tym celu zwołanej odprawie Komendantów P. P należy przypomnieć im obowiązek bacznego czuwania nad stosowaniem się kupców do przepisów cennikowych oraz do cen, ustanowionych na pieczywo i na mięso, a także przeciwdziałania wykupowi produktów przed rogatkami miejskiemi. Jednocześnie należy zaznajomić ich z treścią niniejszych zarządzeń i wyjaśnić im szczegółowo ich znaczenie oraz dać im wskazówki co do praktycznego stosowania tych przepisów.

Są to wszystko zarządzenia pierwszorzędnej wagi. Dlatego też żądam od P.P. Starostów, by zaniechali formalnego i papierowego załatwiania tych spraw lecz, by **osobiście zainteresowali się niemi**, by trzymali rękę na tętnie życia gospodarczego powierzonych sobie powiatów i by z całą energją przeprowadzali politykę gospodarczą Rządu.

Województwo Lubelskie jest obszarem rolniczym, urodzaj tegoroczny jest bezwątpienia lepszy od zeszłorocznego i ceny żyta spadły, więc cena chleba, zwłaszcza wobec podwyższenia procentowości przemiału żyta, musi ulec znacznej zniżce, a w każdym razie musi być niższa niż w wielkich ośrodkach przemysłowych.

Jednocześnie traci moc okólnik mój Nr. 139 z dn. 3 października 1927 r. L. 10388/Ad.

Natomiast pozostają w mocy moje pisma okólne z dn. 10 lutego 1928 r. L. 822/Ad., w sprawie przemiału mąki ogłoszone w Nr. 7 Dziennika Woj. poz. 54 oraz pismo okólne z dn. 15.7.1928 L. 5118/Ad. ogłoszone Nr. 25 Dz. Woj. poz. 228 w sprawie cen chleba.

Pozatem jako materjał pomocniczy przy kalkulacji cen polecam następujące wydawnictwa:

1) Stanisław Szwalbe—Polityka Państwa w zakresie obrotu żytem,

2) Henryk Rozenberg—Polityka Państwa w dziedzinie zaopatrzenia ludności w chleb,

3) Prof. dr. Witold Gądzikiewicz. Chleb i piekarstwo w oświetleniu higjeny,

4) Sprawozdania Komisji Ankietowej t. VI p. t. Przemysł piekarski i t. VII p. t. Młynarstwo.

Wojewoda Lubelski
(—) *A. Remiszewski.*

Lublin, dn. 1 października 1928 r.

303.

PISMO OKÓLNE

Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego *w sprawie wykonania rozporządzeń i ustaw dotyczących domów mieszkalnych dla służby folwarcznej.*

L 4757/Z.

W Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelrkiego z dn. 16 maja 1927 r. Nr. 9 poz. 166 zamieściłem okólnik Nr 72 do Panów Starostów w sprawie doprowadzenia do należytego stanu domów mieszkalnych służby folwarcznej.

Zwróciłem wówczas uwagę na niemal powszechnie istniejące kardynalne braki w stanie domów i mieszkań służby folwarcznej, podkreśliłem wysoce szkodliwy wpływ tych braków na zdrowie mieszkańców tak bardzo zaniedbanych lokali, zaleciłem dokonanie rewizji sanitarnych wszystkich znajdujących się na terenie powiatu zabudowań folwarcznych i wydanie stosownych zarządzeń.

Korzystając z przysługujących mi praw Nadzwyczajnego Komisarza do zwalczania epidemji na obszarze Województwa Lubelskiego dołączyłem do wymienionego okólnika rozporządzenie w sprawie domów mieszkalnych dla stałych robotników rolnych i służby folwarcznej. Podałem tam obowiązujące przepisy co do domów folwarcznych nowo wznoszonych, domów istniejących, oraz co do utrzymywania w czystości tych domów.

Od chwili wydania okólnika minęło blizko 1½ roku, i stwierdzić muszę, że sytuacja bardzo mało zmieniła się na lepsze. Otrzymywane przezemnie relacje świadczą, że nieliczni tylko właściciele folwarków zastosowali się do rozporządzenia, a polecenie, aby w ciągu roku była wykonana przynajmniej połowa roboty przy zaprowadzeniu szczelnych podłóg

w mieszkaniach służby folwarcznej, zaledwie w nielicznych miejscowościach zostało uwzględnione.

Pracownicy rolni nadal są pozbawieni elementarnych warunków mieszkaniowych, nadal w ciasnych, przeludnionych izbach bez podłóg, bez wentylacji; nienależycie ogrzanych, nieraz wilgotnych z przeciekającym sufitem zmuszeni są przebywać wraz z rodziną podkopując swe zdrowie, patrząc jak dzieci chorobliwie wzrastają w tych niezdrowych warunkach. A wciąż jeszcze często obserwowany brak dobrych studzien i ustępów w znacznym stopniu powiększa tę groźbę powstawania i szerzenia się chorób zakaźnych, jaką stanowią wymienione powyżej antisanitarne warunki.

Daje się słyszeć, zbyt nizkie kary grzywny przewidziane w wymienionem rozporządzeniu utrudniają naprawę istniejących stosunków, gdyż właściciel folwarku niekiedy woli zapłacić niewielką grzywnę, niż ponieść koszt większych inwestycyj.

Jeśliby to istotnie miało stanowić przeszkodę, to usuwa ją ogłoszone w Dzienniku Ustaw z dn. 5 marca 1928 r. Nr. 23 poz. 202 Rozporządzenie Prez. Rzplitej z dn. 16.II. 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli.

Art. 401 tego rozporządzenia przewiduje karę aresztu do 2 tygodni lub grzywnę do 500 zł. za niezastosowanie się do art. 377, który stanowi, że: „właściciele budynków lub osoby w ich imieniu działające, obowiązani są utrzymywać budynki w stanie dobrym, czysto i porządnie i nie powinni dopuszczać, aby budynki wskutek zaniedbania zagrażały bezpieczeństwu osobistemu lub publicznemu, oddziaływały szkodliwie na zdrowie mieszkańców, lub szpeciły ulice i place publiczne".

Jeszcze wyższą sankcję karną przewiduje art. 402—areszt do 6 tygodni lub grzywna do 1000 zł. za niezachowanie przepisów art. 380, według którego: „w wypadkach uchybień w utrzymywaniu budynków, zarówno istniejących, jak i nowowznoszonych, właściwe władze są upoważnione:

a) zawezwać właściciela do dokonania robót, mających na celu doprowadzenie budynku do stanu należytego, o ile zaś bezpieczeństwo publiczne nie może być zapewnione w drodze przeróbek lub użycia środków zapobiegawczych—do rozebrania budynku w całości lub w części,

b) przedsięwziąć kosztem właściciela wszelkie środki zapobiegawcze, jak opróżnienie, ogrodzenie lub uniedostępnienie budynku albo jego części, gdy zachodzi potrzeba niezwłocznego przedsięwzięcia środków, mających na celu usunięcie niebezpieczeństwa, zagrażającego życiu lub zdrowiu ludzkiemu.

W wypadkach niezastosowania się właściciela do zarządzenia władzy, wydanego w myśl ustępu pierwszego punktu a) niniejszego artykułu w terminie przez nią wyznaczonym, władza jest upoważniona do wykonania potrzebnych napraw, albo rozbiórki budynku w całosci lub w części kosztem właściciela. Koszty robót, wykonanych w myśl niniejszego artykułu przez władze, mogą być ściągnięte w drodze administracyjnej przez organa gminy".

Uważając za niezbędne, aby doprowadzenie do należytego stanu mieszkań służby folwarcznej stało się faktem konkretnym, zwracam uwagę Panów Starostów na cytowane rozporządzenia: Rozporządzenie Nadzwyczajnego Komisarza do zwalczania epidemji na obszarze Województwa Lubelskiego z dn. 12.V. 1927 r. (Dziennik Urzędowy Województwa Lubelskiego z dn. 16.V. 1927 r. Nr. 9, poz. 166), oraz Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16.II. 1928 r. (Dz. Ustaw z dn. 5.III. 1928 r. Nr. 23, poz. 202, cz. II, tyt. II).

Te dwa rozporządzenia z jednej strony całkowicie regulują normy, które mają być przestrzegane przy wznoszeniu nowych budowli i utrzymywaniu istniejących w zastosowaniu w danym razie do mieszkań służby folwarcznej, a z drugiej strony dają zupełnie wystarczające sankcje karne, które dopomogą Panom do zrealizowania wymagań jakie stawiam w dążeniu do unormowania warunków mieszkaniowych służby folwarcznej.

W wypadkach, kiedy Panowie stwierdzą specjalnie oporne niewykonywanie wydawanych zarządzeń należy stosować najwyższe wymiary kary przewidziane w wymienionych rozporządzeniach nie cofając się przed wymierzeniem kary aresztu.

Polecam Panom Starostom zająć się tą akcją niezwłocznie i jaknajenergiczniej w ścisłym kontakcie z właściwym obwodowym Inspektorem pracy oraz przy bezpośrednim udziale lekarzy powiatowych i architektów powiatowych. **Do dnia 15 listopada** oczekiwać będę od Panów sprawozdań o wydanych zarządzniach i osiągniętych wynikach.

Nadmieniam, że w moich wyjazdach służbowych na terenie Województwa przy badaniu różnych działów administracji sprawdzać również będę, w jakim stopniu wykonane zostały zarządzenia objęte niniejszem pismem okólnem.

Wojewoda Lubelski:
(—) *A. Remiszewski.*

Lublin, dn. 29 września 1928 r.

304.

PISMO OKÓLNE

Wojewody Lubelskiego do P. P. Starostów Powiatowych na terenie Województwa Lubelskiego, *w sprawie popierania działalności oszczędnościowej Pocztowej Kasy Oszczędności.*

L. 5355/Sm.

Zakorzenione w powojennem społeczeństwie życie nad stan i brak przezorności wpływają ujemnie na proces kapitalizacji. Osłabiony zmysł oszczędności utrudnia rozwój gospodarczy Państwa i zmusza na skutek tego do przeciwdziałania tym wysoce niekorzystnym objawom.

Zadanie powyższe przypada przedewszystkiem Pocztowej Kasie Oszczędnosci, która jako instytucja państwowa, stworzona w celu krzewienia i gromadzenia oszczędności, może akcję propagandową prowadzić w sposób najbardziej skuteczny, tem więcej, iż cieszy się wśród społeczeństwa powszechnem zaufaniem.

Nowoutworzony w P. K. O. na mocy rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 19.III. 1928 r. (Dz. U. Nr. 45, poz. 444) dział ubezpieczeń na życie bez badania lekarskiego, wypełnia dotychczasową lukę w systemie ubezpieczeń, wobec braku tanich ubezpieczeń na życie o charakterze masowym.

Jako jedna z form oszczędności, która może liczyć na dużą popularność, winien dział ten znaleźć specjalne poparcie wszystkich miarodajnych czynników tem więcej, iż może z czasem skupić w P.K.O.

znaczne kapitały odpowiednie do lokaty w papierach długoterminowego kredytu.

Skuteczność akcji P. K. O. zależy w dużej mierze od wszechstronnego poparcia ze strony władz i instytucyj państwowych, którego wobec zasadniczego znaczenia sprawy kapitalizacji dla gospodarczego rozwoju Państwa, winno być Pocztowej Kasie Oszczędności w pełni udzielone. W końcu zaznaczyć należy, iż już sam fakt poparcia akcji P. K. O. przez Rząd będzie miał doniosłe moralne znaczenie propagandowe.

Podając powyższe do wiadomości na skutek reskryptu Min. Spr. Wewn. z dnia 4.VIII 1928 r. Nr. OL. 997/I/28 proszę Panów o rozwinięcie żywej akcji w kierunku udzielania jaknajwydatniejszej pomocy Pocztowej Kasie Oszczędności w jej działalności mające na celu krzewienie wśród społeczeństwa idei oszczędności, gromadzenie wkładów oszczędnościowych i rozpowszechnianie znaczenia udogodnień obrotu czekowego P. K. O. oraz korzyści płynących z ubezpieczeń na życie w tej instytucji.

Wojewoda Lubelski
(—) *A. Remiszewski.*

Lublin, dnia 22 września 1928 r.

305.

PISMO OKÓLNE

Wojewody Lubelskiego do pp. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Prezydentów oraz Burmistrzów miast na terenie Województwa Lubelskiego *w sprawie organizacji szkolnictwa zawodowego.*

L. 2399/PH.

Pismem okólnem z dnia 7/III b. r. L. 716/OP. ogłoszonem w Dzienniku Urzędowem Województwa Lubelskiego z dnia 21/III-1928 roku Nr. 10 poz. 82 i pismem z dnia 21/VII b. r. L. 4818/SM, ogłoszoszonem w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego z dnia 4/VIII b. r. Nr. 26 poz. 241, a dotyczącem sprawy organizacji szkolnictwa zawodowego wskazałem, które miasta jeszcze nie przystąpiły do organizowania dokształcających szkół zawodowych.

Do czerwca 1928 roku istniały na terenie Województwa dokształcające szkoły zawodowe w miastach: Biała, Chełm, Janów Lubelski, Kraśnik, Krasnystaw, Hrubieszów, Lubartów, Lublin, Łuków, Puławy, Siedlce, Sokołów, Tomaszów i Włodawa — razem 14 szkół.

Na rok 1928/29 przystąpiły do zorganizowania tych szkół jeszcze dalsze miejscowości, a mianowicie: Biłgoraj, Garwolin, Janów Podlaski, Łosice, Międzyrzec, Parczew, Radzyń, Szczebrzeszyn, Węgrów, Zamość, Zelechów, Annopol, Kurów, Zaklików i Terespol — razem 15 szkół.

Razem więc istnieje na] terenie Województwa Lubelskiego 29 szkół dokształcających zawodowych.

Fakt ten świadczy dobitnie o coraz szerszem zrozumieniu potrzeby i pożytku takich szkół, zwłaszcza w miejscowościach, gdzie istnieją szczególnie ku temu sprzyjające warunki.

Według otrzymanych sprawozdań — miejscowości Irena, Piaski, Opole, Tyszowce i Ostrów tłomaczą niemożliwość zorganizowania tych szkół w bieżącym roku brakiem na ten cel odpowiednich kredytów. Tego jednak usprawiedliwienia nie można uznać żadną miarą jako okoliczności, zwalniającej od obowiązku usunięcia tych przeszkód.

Podkreślam, że miejscowości te posiadają specjalne znaczenia ze względu na stały ich rozrost oraz istnienie specjalnych gałęzi przemysłu, dla których utworzenie takich szkół oddałoby wielkie przysługi w kierunku podniesienia kwalifikacyj zawodowych i zarobkowych.

Wobec tego jest rzeczą niedopuszczalną, aby w tych miejscowościach nie zdołano usunąć wszelkich trudności, wstrzymujących zorganizowanie tych szkół na rok szkolny 1928/29, przyczem zwraca się uwagę na postanowienia art. 155 i 144 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7/VI-1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. Ust. R. P. Nr. 53 poz. 468) w myśl których jest wymagane od terminatora ukończenie 3-letniej szkoły dokształcającej zawodowej dla uzyskania dyplomu czeladnika, zaś dla zezwolenia na prowadzenie samoistnego warsztatu rzemieślniczego koniecznem jest wykazanie się posiadaniem dowodu uzdolnienia.

Należy więc z całą bezwzględnością dążyć do do najśpieszniejszego otwarcia tych szkół w wyliczonych powyższych miejscowościach.

Jednocześnie proszę PP. Przewodniczących o niezawodne dopilnowanie, aby w tych miejscowościach, w których szkoły są już w pełni zorganizowane i w toku organizacji na rok 1928/29 dbano o podniesienie poziomu nauczania i utrwalenie egzystencji dalszego rozwoju tych szkół pod względem materjalnym, frekwencji uczniów, doboru najlepszych sił nauczycielskich i t. d.

Przedłożenia sprawozdania o stanie szkolnictwa zuwodowego oczekuję do końca października b. r.

Wojewoda Lubelski
(—) *A. Remiszewski.*

Lublin, dnia 27 września 1928 r.

306.

PISMO OKÓLNE

Wojewody Lubelskiego do P.P. Starostów Powiatowych oraz Przewodniczących Wydziałów Powiatowych na terenie Województwa Lubelskiego, *w sprawie zalecenia broszurki p. t. „Prawo łowieckie".*

L. 9413/Pr.

Nakładem Związku Pracowników Administracji Gminnej została wydana broszura po tytułem „Prawo łowieckie" opracowana przez D-ra Wincentego Kałuskiego Naczelnika Wydziału Urzędu Województwa w Kielcach.

Praca ta zawiera oprócz ogólnego wykładu o prawie łowieckiem również rozporządzeń dotyczących łowiectwa oraz wzory pism w postępowaniu o odszkodowanie.

Ze względu na to, że podręcznik ten może być pożyteczny dla urzędników powołanych do załatwiania spraw łowieckich wskazanem jest, by PP. Starostowie (Przewodniczący) wydawnictwo to nabyli dla swego urzędu.

Broszurka ta jest do nabycia w Centralnym Związku Pracowników Administracji Gminnej R. P. w Warszawie, ul. Żórawia Nr. 27 (telefon 402-20) w cenie 2 zł. bez przesyłki.

Wojewoda Lubelski
wz. (—) *Karasiński.*

Lublin, dnia 21 września 1928 r.

307.

Obwieszczenie Wojewody Lubelskiego
w sprawie ulgowych stawek celnych na jedwab sztuczny.

L. 2206/PH.

W związku z rozporządzeniem z dn. 14/VIII rb. (Dz.U st. Nr. 79 poz. 699) podwyższającem stawki celne na jedwab sztuczny (poz. T. C. 185 p. 3) oraz wprowadzającem ulgowe stawki celne (w wysokości dotychczasowych stawek) na jedwab sztuczny sprowadzanych do przerobu fabrycznego, na podstawie reskryptu Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 7 września 1928 r. L. PP. 7803, podaję do wiadomości zainteresowanych, że 1) podania o pozwolenie na zastosowanie ulgowych stawek celnych powinny być składane za pośrednictwem Wydziału Przemysłowego Urzędu Wojewódzkiego do Ministerstwa Przemysłu i Handlu, 2) ulgowe stawki celne będą stosowane tylko do jedwabiu bemberskiego (t. j. wyrabianego w fabryce jedwabiu sztucznego „I. P. Bemberg") i tylko w wypadkach sprowadzania go na potrzeby przemysłu pończoszniczego, 3) podania o ulgi celne winny być składane przez firmy przemysłowe, 4) przy ustalaniu zapotrzebowania firmy w zakresie jedwabiu bemberskiego będą przyjmowane za punk wyjścia ilości powyższego jedwabiu, sprowadzone w okresie poprzedzającym Rozporz. z dnia 14/VIII r. b. stwierdzając, o ile to jest tylko możliwe, wiarogodność danych dostarczonych przez petenta (np. na podstawie ksiąg handlowych).

Równocześnie wyjaśnia się, że przy sprowadzaniu jedwabiu sztucznego z państw, które zawarły z Polską traktaty handlowe, ubieganie się o zastosowanie ulgowych stawek celnych jest zbyteczne, gdyż jedwab sztuczny pochodzący z powyższych państw korzysta ze stawek konwencyjnych (Mon. Polski Nr. 174 poz. 356 z r. 1928) niższych od stawek ulgowych autonomicznych (pod warunkiem przedstawienia świadectwa pochodzenia).

za Wojewodę Lubelskiego
(—) *T. Kryński.*
Naczelnik Wydziału

Lublin, dn. 20 września 1928 r.

308.

PISMO OKÓLNE

Wojewody Lubelskiego do P.P. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Sejmi- Województwa Lubelskiego *w sprawie kredytu podniesienia ogrodnictwa — zasady udzielana pożyczek.*

L. 4947/RW.

Zawiadamiam PP. Przewodniczących, że z funduszów, przeznaczonych w budżecie Min. Rolnictwa na rok 1928/29 w dz. 3 § 13 na popieranie specjalnych gałęzi wytwórczości rolnej, udzielane będą za pośrednictwem Państwowego Banku Rolnego pożyczkina podniesienie ogrodnictwa na następujących zasadach:

§ 1. Pożyczki będą udzielane na:
a) zakładanie i gospodarowanie szkółek drzew i krzewów,
b) budowle i urządzenia przechowalni i sortowni owoców,
c) budowle i urządzenia szklarni, inspektów i instalacji wodnej dla produkcji kwiatów i warzyw.

§ 2. Pożyczki przyznaje Dyrekcja Państwowego Banku Roln. na podstawie decyzji Min. Roln.

§ 3. Pożyczki będą udzielane zarówno osobom fizycznym, jak prawnym, na skrypty dłużne, za zabezpieczeniem hitotecznem, lub w razie niemożności przedstawienia tej gwarancji za solidarnem poręczeniem dwóch albo trzech osób majątkowo odpowiedzialnych. W celu ułatwienia rozpatrywania podań o pożyczki należy w podaniach wyraźnie określać rodzaj proponowanego zabezpieczenia.

§ 4. Termin spłaty pożyczki nie powinien przekraczać lat 10. Spłata pożyczki następuje w równych rocznych ratach i rozpoczyna się po upływie lat 4 od dnia wypłaty pożyczki. Pożyczki, udzielane na żądanie petenta na okres nie dłuższy niż lat 4, winny być spłacane jednorazowo po upływie tego okresu.

W wyjątkowych wypadkach Państwowy Bank Rolny może przyznać ulgi co do tego terminu płatności rat.

§ 5. Na wniosek Ministerstwa Rolnictwa Państwowy Bank Rolny decyduje o przedterminowem ściągnięciu pożyczki w razie użycia kredytu niezgodnie z przeznaczeniem.

§ 6. Od pożyczek pobierane będą na rzecz Skarbu Państwa procenty przyczem stopa procentowa będzie o 3% niższa od oficjalnej, stopy dyskontowej Banku Polskiego. Procenty, należne za okres ulgowy (§ 4) uiszczone będą po upływie tego okresu w równych sumach w terminach płatności rat. Następne procenty płatne będą zgóry również w terminach płatności rat.

§ 7. Od zaległych sum z tytułu odsetek oraz zwrotu udzielonych pożyczek pobierana będzie kara za zwłokę w wysokości, odpowiadającej stopie procentowej stosowanej w analogicznych wypadkach przez Państwowy Bank Rolny, przyczem każdy rozpoczęty miesiąc liczyć się będzie za cały.

Sumy ściągnięte przez Państwowy Bank Rolny tytułem odsetek lub zwrotu kapitału, będą przelewane do Centralnej Kasy Państwowej na odpowiednią pozycję dochodów Ministerstwa Rolnictwa.

§ 8. Koszty, związane z administrowaniem kredytu na podniesienie ogrodnictwa ponosić będą osoby, korzystające z pożyczek, opłacając dodatek administracyjny. Dodatek ten będzie pobierany przez Państwowy Bank Rolny jednorazowo przy wypłacie pożyczki w wysokości 1% od sumy pożyczki, a następnie w terminach płatności rat również w wysokości 1% w stosunku rocznym od nominalnej sumy pożyczki.

§ 9. Na budowle i urządzenia przechowalni i sortowni, szklarni i inspektów oraz przetwórni mogą być udzielane pożyczki, dochodzące do 80% kosztorysu.

Na zakładanie i zagospodarowywanie szkółek — 100% ceny drzewek i krzewów do ogrodu matecznego, wyjściowego materjału roślinnego, narzędzi i przyrządów, koszta ogrodzenia oraz regulówki w pierwszym roku i do 50% kosztorysu budowy specjalnych budynków. Pożyczki nie mogą być udzielane na szkółki o ogólnej powierzchni mniejszej niż 2 ha.

§ 10. Przy ubieganiu się o pożyczki na przetwórnie, przechowalnie i sortownie owoców, oraz na szkółki — pierwszeństwo mają związki samorządowe, organizacje i spółdzielnie rolnicze i ogrodnicze.

§ 11. Podanie o pożyczkę winno zawierać szczegółowy kosztorys zamierzenia.

W podaniu o pożyczkę na szkółkę petent winien się zobowiązać, że wyprodukowane przezeń drzewka owocowe będą odmian handlowych, ustalonych dla danego okręgu przez wojewódzką centralę, organizację ogrodniczą lub rolniczą.

§ 12. Podania z 1 odpisem składać należy izbom rolniczem lub wojewodom w tych województwach, gdzie izb niema. Podania samorządów ogólnych z województw posiadających izby rolnicze, winny być również opinjowane przez wojewodów. Podania, składane wojewodom, winny być zaopatrzone w opinje wojewódzkiej lub centralnej organizacji ogrodniczej lub rolniczej. Spółdzielnie dołączają do podań opinję związku rewizyjnego.

Wojewodowie i izby rolnicze kwalifikują podania i przesyłają Ministerstwu jedynie te, które ich zdaniem zasługują na uwzględnienie, wraz z rzeczowem uzasadnieniem opinji.

Powyższe zasady obowiązują również przy staraniach o ulgi w spłaceniu rat.

§ 13. Opinja instytucji winna stwierdzać fachowe kwalifikacje petenta, celowość inicjatywy, a w razie starań o pożyczkę na szkółkę powinna orzekać, że odmiany drzew owocowych, których produkcja jest zamierzona, należą do odmian, handlowych ustalonych dla danego okręgu.

§ 14. Przy udzielaniu pożyczek uwzględniane będą w pierwszym rzędzie potrzeby okolic, mających najbardziej podatne warunki gospodarcze, względnie przyrodnicze do rozwoju danej gałęzi ogrodnictwa.

Zasady te nie uwzględniają zakładania sadów, gdyż na kupno drzewek udziela pożyczek Państw. Bank Rolny z własnych funduszów i przy tej pomocy kredytowej cała nasza produkcja drzewek i krzewów owocowych corocznie bywa wykupiona.

Podając powyższe zasady Panom Przewodniczącym do wiadomości, zaznaczam, że ustalają one jedynie ogólne normy, których nie można przekraczać uwzględniając w poszczególnych okolicach te cele, które znajdują tam najwłaściwsze gospodarcze warunki rozwoju.

W myśl powyższego Ministerstwo Rolnictwa rządzić się będzie przy przyznaniu pożyczek następującymi ściślejszymi zasadami.

1) Pożądane jest powstawanie szkółek drzew owocowych jedynie w tych okolicach, gdzie ich jest brak. W doborze gatunków i odmian popierać należy przedewszystkiem produkcję jabłoni zimowych, śliw, krzewów owocowych, a na południu moreli, brzoskwiń i winorośli. Dalej należy popierać produkcję drzew alejowych zarówno owocowych, jak dzikich, morwy i róż. Uwzględniać należy wyłącznie potrzeby szkółek, które mają widoki trwałego rozwoju i lepiej wydatnie dopomóc jednej takiej szkółce, aniżeli częściowo większej ich ilości.

2) Ministerstwo przywiązuje wielką wagę do powstania przechowalni owoców w ośrodkach produkcji lub w pobliżu dużych rynków zbytu, a to w celu niedopuszczenia do marnowania się produkcji, którą zastępować trzeba owocami importowanemi. Przechowalnie i sortownie łączyć można z przetwórniami.

Produkcja kwiatów i warzyw pod szkłem należy popierać kredytami w pobliżu wielkich rynków zbytu, jak Warszawa, Śląsk i w województwach zachodnich.

Zasady udzielania omawianych pożyczek żądają, aby wszystkie podania składane były pp. Wojewodom, bądź Izbom Rolniczym, które to instytucje będą przesyłały Ministerstwu jedynie te podania, które ich zdaniem zasługują na uwzględnienie.

Wobec wielkiego zapotrzebowania kredytu długoterminowego fundusze kredytowe Ministerstwa winny być użyte jaknajbardziej produkcyjnie zarówno pod względem celowości inicjatywy w danych warunkach, jak i wyboru instytucji i osób, któreby je produkcyjniej użyły. Przychylną opinję i poparcie otrzymywać winny jedynie przedsięwzięcia, które mają zupełnie pewne szanse powodzenia i trwałego rozwoju, a więc przedewszystkiem podejmowane przez instytucje i jednostki, który już złożyły dowody potrzebnych kwalifikacji i dają rękojmię należytego, a także zgodnego z przeznaczeniem, użycia kredytu. Inicjatywa spółdzielni winna być popierana, wszakże jedynie po stwierdzeniu przez właściwy związek rewizyjny lub patronat, że działalność jest oparta na racjonalnych zasadach. Przedsięwzięcia związków samorządowych winny mieć zabezpieczone sprzężyste i umiejętne kierownictwo.

Organizacje społeczno-rolnicze i ogrodnicze przy ocenianiu celowości inicjatywy winny się kierować wyżej podanymi wskazówkami. Oprócz stwierdzenia kwalifikacji petenta opinja fachowa winna oceniać racjonalność podanego kosztorysu przedsięwzięcia.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) *Inż. Rachwald.*

Lublin, dnia 29 września 1928 r.

309.

WYKAZ

zaraźliwych chorób zwierzęcych, panujących na terenie Województwa Lubelskiego w miesiącu sierpniu 1928 roku.

L. 6301/RW.

NOSACIZNA.

Powiat Janów — gmina Kawęczyn
„ Lublin — „ Niedrzwica Duża
„ Tomaszów — „ Tyszowce
„ Zamość — „ Nielisz, Stary Zamość

ŚWIERZB KONI.

powiat Hrubieszów — gmina Białopole
„ Siedlce — „ Niwiski
„ Włodawa — „ Romanów

ZARAZA PŁUCNA.

powiat Lublin — gmina Zemborzyce
„ Lubartów — „ Serniki

WŚCIEKLIZNA.

powiat Chełm — gminy Bukowa, Cyców, Staw,
— m. Chełm, Parysów, Sobienie Jeziory, m. Garwolin.

powiat Garwolin — gmina Górzno, Maciejowice.
„ Hrubieszów — „ Grabowiec, Horodło, Mołodjatycze, Uchanie.
„ Janów — „ m. Janów
„ Lublin — „ Mełgiew, Piotrowice.
„ Łuków — „ Jarczew
„ Puławy — „ Drzewce
„ Siedlce — „ Wiśniew, Wodynie, m. Siedlce.
„ Tomaszów — „ Majdan Górny, Tyszowce.
„ Włodawa — „ m. Parczew
„ Zamość — „ St. Zamość, m. Zamość,

WĄGLIK.

powiat Hrubieszów — gmina Dziekanów, Miączyn
„ Lubartów — „ Ludwin, Serniki,
„ Włodawa — „ Uścimów, m. Ostrów.

ZARAZA BYDŁA i DZICZYZNY.

powiat Garwolin — gmina Łaskarzew
„ Hrubieszów — „ Dziekanów
„ Krasnystaw — „ Turobin
„ Łuków — „ Białobrzegi, Tuchowicz
„ Siedlce — „ Zbuczyn
„ Zamość — „ Krasnobród, Skierbieszów.

POMÓR i ZARAZA ŚWIŃ.

powiat Biała — gminy Kostomłoty, Sitnik, Zabłocie
„ Chełm — „ Krzywiczki, Siedliszcze, Świerże
„ Garwolin — „ Górzno, Kłoczew, Parysów, Ryki, Sobienie, Jeziory, Wola Rębkowska
„ Hrubieszów — „ Dziekanów, Grabowiec, m. Hrubieszów
„ Krasnystaw — „ Gorzków, Rybczewice, Wysokie
„ Konstantynów— „ Bohukały, Rokitno, Sarnaki
„ Lublin — „ Brzeziny, Bychawa Jaszczów, Piotrków, Wólka.
„ Lubartów — „ Firlej, Niemce, m. Lubartów.
„ Łuków — „ Gołąbki, m. Łuków
„ Puławy — „ Celejów
„ Radzyń — „ Biała, Żerocin
„ Siedlce — „ Stara Wieś, Wodynie
„ Sokołów — „ Korczew, Kosów, Kowiesy, Sterdyń, m. Sokołów
„ Tomaszów — „ Majdan Górny, Tarnawatka, Telatyn
„ Węgrów — „ Jarczew, Korytnica, Miedzna, Ruchna, m. Węgrów
„ Włodawa — „ Horodyszcze, Sławatycze
„ Zamość — „ Łabunie, Mokre, Sułów, Stary Zamość

RÓŻYCA ŚWIŃ.

powiat Chełm — „ Staw, Świerże, m. Chełm
„ Garwolin — „ Miastków, Trojanów

powiat Hrubieszów — gmina Dziekanów, Horodło, Kryłów, Hrubieszów, m. Dubienka
„ Janów — „ Urzędów
„ Lublin — „ Jaszczów
„ Lubartów — „ Tarło, m. Lubartów
„ Łuków — „ Radoryż, Stanin, Tuchowicz, m. Łuków
„ Siedlce — „ Królowa Niwa
„ Węgrów — „ Ossówno
„ Zamość — „ Stary Zamość

CHOLERA DROBIU

powiat Łuków — gmina Gułów
„ Siedlce — „ Wodynie

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
wz. (—) *Popper*

Lublin, dn. 27 września 1928 r.

B.

310.

Ostrzeżenie o włóczęgostwie i wyłudzaniu wsparć.

L. 5300/Sm.

Podaję do publicznej wiadomości, że według zawiadomień Województw: Tarnopolskiego, Kieleckiego, Łódzkiego, Lwowskiego włóczą się po kraju i wyłudzają na koszt swoich gmin przynależności datki pieniężne następujące osoby:

Marja Chytryk — lat 28 ze Staromiejszczyzny pow. Skałat woj. Tarnopolskie.

Kazimierz Francek, s. Józefa i Katarzyny, ur. 12.II. 1897 r. w Kopyczyńcach, przynależny i zamieszkały w Zabłotówce pow. Czortków, woj. Tarnopolskie.

Białek Michał, ur. 18/9 1890 r. s. Antoniego i Marjanny, przynależny do wsi i gm. Masłów, pow. Kieleckiego, woj. Kieleckiego.

Kołoński Piotr, zam. w Zawierciu pow. Zawierciański, woj. Kieleckie.

Tomaszewski Jan, zam. w Zawierciu pow. Zawierciański, woj. Kieleckie.

Górnikowska Helena, zam. w Zawierciu, pow. Zawierciański woj. Kieleckie.

Pawelec Marek Władysław ur. 1903 r. s. Antoniego — Balbiny, przynależny do m. Końskich, pow. Końskie, woj. Kieleckie.

Stys Jan, ur. 1897 r. s. Franciszka i Marjanny przynależny do m. Końskich pow. Końskie woj. Kieleckie.

Gierczyński Franciszek Michał, l. 42 s. Kacpra, przynależny do m. Końskich pow. Koński woj. Kieleckie.

Janikarski Antoni Feliks, ur. 13/V. 1894 s. Jana i Agnieszki, pow. Będziński, woj. Kieleckie.

Małyja Bolesław s. Bolesława, pow. Będziński, woj. Kieleckie.

Jarom Jan, ur. 24/VI. 1898 r. s. Józefa i Marji pow. Będzińskiego woj. Kieleckiego.

Krzenik Piotr, ur. w 1894 s. Jana i Tekli, zam. wieś Lgota Wolbromska, gm. Wolbrom, pow. Olkuski, woj. Kieleckie.

Szydło Jan, lat 40 s. Stanisława i Marjanny,

przynależny do gm. Tczyca pow. Miechowskiego, woj. Kieleckiego.

Nowak Katarzyna, ur. w 1877 r. c. Józefa i Jadwigi z Rzędowic, gm. Książ Wielki, pow. Miechowski, woj. Kieleckie.

Hwirut Andrzej, ur. 1879 r. s. Dominika i Katarzyny z Nowej Wsi pow. Miechowskiego, woj. Kielec.

Zelaskiewicz Edward, ur. 1899 r. s. Franciszka i Jadwigi, z Książa Wielkiego, pow. Miechowskiego, woj. Kieleckiego.

Zelaskiewicz Feliks, ur. 1895 r. s. Franciszka i Jadwigi z Książa Wielkiego pow. Miechowski, woj. Kieleckie.

Marja Michałowska, c. Anny, ur. 1904 r., rzekomo przynależna do m. Konstantynowa, pow. Łódzkiego.

Julja Kułeczko, lat 22, z Furmanów.

Henryk Kwiatkowski, s. Józefa i Ludwiki ur. 1912 r. zamieszkały w Łodzi przy ul. Ogrodowej l. 26.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
wz. (—) *Filipiński*.

Lublin, dnia 20 sierpnia 1928 r.

311.

KOMUNIKAT

Towarzystwa Szkoły Budownictwa o uruchomieniu Niższej Szkoły Budownictwa w Lublinie.

Podaje się do wiadomości, że z dniem 1 listopada b. r. będzie uruchomiona w Lublinie niższa szkoła budownictwa z działami: budowlanym, drogowym i meljoracyjnym z kursem trzyletnim na dziale budowlanym oraz dwuletnim na działach drogowym i meljoracyjnym.

Nauka w szkole trwać będzie od 1-go listopada do 31-go marca, poczem w ciągu 7 następnych miesięcy uczniowie będą na praktyce przy robotach z odnośnego działu. Do szkoły przyjmowani będą kandydaci z ukończeniem 14 lat życia oraz świadectwem z 7 klas szkoły powszechnej lub 3 klas szkoły średniej.

Pierwszeństwo w przyjęciu mieć będą kandydaci posiadający praktykę.

Podania o przyjęcie do szkoły z dołączeniem wymaganych dokumentów winny być skierowywane do Dyrekcji szkoły w Lublinie przy ul. Króla Leszczyńskiego Nr. 11 gmach szkoły Rzemieślniczej im. Syroczyńskiego. Tam też należy się zwracać po wszelkie informacje.

(—) Inż. *Teodor Markiewicz*.
(—) Inż. *Franciszek Papiewski*.
(—) Inż. *Bolesław Stojanowski*.

312.

Zatwierdzenie zajęcia przez Sąd Okręgowy w Lublinie czasopisma „Samopomoc Chłopska“ Nr. 36 z b. r.

Odpis.

Na posiedzeniu gospodarczem i wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Lublinie dn. 29 sierpnia 1928 r. zapadła decyzja:

Podzielając w zupełności motywy, przytoczone we wniosku Prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Lublinie, z dnia 25 sierpnia 1928 r. Nr. 6373/28 i dopatrując się w artykułach: „Jeszcze o budżecie polskim z roku 1927—28”, „Kto buduje drogi w Polsce a kto z nich korzysta” i „Co się dla chłopów zmieniło?”, umieszczonych w Nr. 36 z dnia 26 sierpnia 1928 r. tygodnika „Samopomoc Chłopska”, wychodzącego w Lublinie, cech przestępstwa, przewidzianego w art. 129, cz. I. p. 3 i 6 kk. i Rozp. Prez. RP. z dnia 10/V. 1927 r., gdyż zacytowane we wniosku ustępy tych artykułów zmierzają do szerzenia nienawiści pomiędzy włościanami i robotnikami, a klasami posiadającemi i do podburzenia do niezapłacenia podatków, a nieprawdziwemi i przekręconemi wiadomościami wywołują niepokój szerokich mas, — na mocy art. 30, 33, 76 i 77 Rozp. o prawie prasowem Sąd Okręgowy **postanawia**: dokonane przez Starostę Lubelskiego zajęcie Nr. 36 tygodnika „Samopomoc Chłopska” zatwierdzić, odpisy niniejszej decyzji wraz z odpisami wniosku Prokuratora przesłać temuż Prokuratorowi i Staroście Lubelskiemu oraz doręczyć redaktorowi Władysławowi Koobowi i wydawcy tygodnika „Samopomoc Chłopska” Stan. Wójtowiczowi, odpis orzeczenia o zatwierdzeniu zajęcia wywiesić w sądzie i ogłosić w Dzienniku Wojewódzkim, również w tygodniku „Samopomoc Chłopska”

(—) *Grebarow*
(—) *Osuchowski*
(—) *Teodorczyk*

Za zgodność świadczy
St. Sekretarz (—) *Gwardak*.

313.

Uruchomienie agencyj pocztowo-telegraficznych w Jabłonnie, powiatu radzyńskiego, w Mirczu, pow. hrubieszowskiego oraz Dęblinie — Twierdza powiatu puławskiego.

W dniu 15 sierpnia 1928 r. uruchomiono agencję pocztową Jabłoń pow. Radzyń.

Wymianę poczt uskuteczniać będzie agencja codziennie na trakcie Parczew — Wisznica o godzinie 8 i 15 m. 40 w obydwu kierunkach.

W agencji pocztowej Mircze, pow. Hrubieszów, uruchomiono centralę telefoniczną dla wymiany telegramów i rozmów międzymiastowych.

W urzędzie pocztowym Dęblin — Twierdza pow. puławskiego zaprowadzoną służbę telegraficzną.

314.

STATUT

UZDROWISKA NAŁĘCZÓW

nadany na zasadzie art. 10 Ustawy z dn. 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 254) w związku z art. 1 p. 2 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. Nr. 36 poz. 331) przez Wojewodę Lubelskiego.

I. Granice Uzdrowiska.

Zdrojowisko Nałęczów obejmuje sołectwa: Nałęczów i Nałęczów-kolonja.

II. Granice Okręgu Ochrony sanitarnej.

§ 2.

Okręg Ochrony sanitarnej obejmuje obszar określony granicami mającymi za punkt wyjścia skrzyżo-

wanie dróg we wsi Chruszczów, a mianowicie drogi prowadzącej przez Chruszczów z Nałęczowa do Wąwolnicy z drogą prowadzącą do wodopoju na rzece Bystra we wsi Chruszczów.

Od powyższego punktu granica prowadzi w kierunku północno-zachodnim drogą polną, idącą łukiem (z odchyleniem na wschód), aż do jej zetknięcia z drogą przez „Wygon". Dalej w kierunku północnym drogą przez wygon, aż do rowu t. zw. „Iłki", a dalej rowem, linją łamaną z początku w kierunku wschodnim, następnie północno-wschodnim, aż do zetknięcia się z gruntami kolejowemi przy plancie kolejowym. Dalej na wschód granicami gruntów kolejowych, wzdłuż plantów kolejowych, aż do budki kolejowej przy wsi Piotrowice. Dalej w kierunku południowym granicami gruntów kolonji Strzelce i wsi Piotrowice aż do zetknięcia się z drogą t. zw. „Sogańską". Dalej drogą „Sogańską" do zetknięcia się jej z drogą Nałęczów-Czesławice.

Dalej linją prostą powietrzną aż do punktu skrzyżowania się dróg Bochotnica-Miłocin z drogą Bochotnica-Cynków. Dalej drogą polną przez grunta Bochotnickie w kierunku południowym do rozstaju dróg przy lesie bochotnickim. Od tego punktu dalej linją prostą rozwartą pod kątem 120° z poprzednią linją graniczną do zetknięcia się z rzeką Bystrą. Dalej linją rzeki Bystra, (z włączeniem jej koryta) do zetknięcia się jej z granicą powiatu Lubelskiego. Dalej granicą powiatu aż do zetknięcia się jej z drogą prowadzącą przez wygon od Łubek do Charzu. Dalej tą drogą zwaną wygonem Charzowskim do zetknięcia się jej z t. zw. drogą do łąk (Nałęczów-łąki-Wąwolnica). Stąd linją prostą powietrzną do skrzyżowania się dróg we wsi Chruszczów w punkcie wyjścia.

§ 3.

W obrębie granic okręgu ochrony sanitarnej nie wolno bez uprzedniego zezwolenia właściwych władz prowadzić robót, które mogą wywrzeć szkodliwy wpływ na warunki sanitarne zdrojowiska, a w szczególności:

a) wznosić nowych budowli,

b) otwierać fabryk i zakładów przemysłowych a także przedsiębiorstw handlowych i komunikacyjnych, urządzać dróg i ścieżek,

c) urządzać kanalizacji, wodociągów, studni, dołów i t. p.

d) dokonywać wyrębu lasów,

e) na obszarze Zdrojowiska bez zespolenia Komisji Zdrojowej, nie wolno wycinać drzew żywych przy domach, w ogrodach wzdłuż dróg i t. p.

W wypadkach, gdy do przedsięwzięcia wyżej wymienionych czynności w myśl obowiązujących przepisów prawnych, nie jest wymagane zezwolenie władz państwowych lub samorządowych, władzą właściwą w rozumieniu ustępu pierwszego niniejszego paragrafu będzie Wydział Wykonawczy Komisji Zdrojowej.

§ 4.

Granice okręgu ochrony górniczej.

Granice okręgu ochrony górniczej będą wyznaczone zgodnie z § art. 14 ustawy o Uzdrowiskach.

§ 5.

Do czasu ustalenia granic okręgu ochrony górniczej nie wolno w obrębie ochrony sanitarnej wykonywać takich robót, które mogą wywrzeć wpływ ujemny:

a) na wydajność źródeł mineralnych,

b) wysokość wzniesienia się zwierciadła wody w źródłach,

c) bieg ich dopływów,

d) czystość wody źródlanej,

e) skład chemiczny lub fizykalny wody oraz jej radjoaktywność.

W szczególności bez zespolenia Wydziału Wykonawczego Komisji Zdrojowej nie wolno: wykonywać wykopów i przekopów ziemnych, głębszych niż 3 metrów, nadto budować spiętrzenia na rzece Bystrej oraz prowadzić roboty meljoracyjne.

Zarząd Zdrojowiska.

§ 6.

Sprawami Zdrojowiska na obszarze jego okręgu ochrony sanitarnej zarządza Komisja Zdrojowa. Komisja wybiera z pośród siebie Wydział Wykonawczy.

Komisja zdrojowa jest organem orzekającym i nadzorującym; Wydział Wykonawczy zaś jej organem wykonawczym.

§ 7.

W skład Komisji Zdrojowej wchodzą:

a) właściciel zakładu (dzierżawca) lub wyznaczony przez niego zastępca,

b) Przedstawiciel miejscowej adm. gminnej,

c) Przedstawiciel Rady gminnej zamieszkałej na terenie Uzdrowiska,

d) 2 członków T-wa Przyjaciół Nałęczowa,

e) 2 (dwóch) przedstawicieli-właścicieli willi,

f) 1 (jednego) przedstawiciela gości,

g) 1 delegat lekarzy stale praktykujących na terenie zdrojowiska,

h) 1 delegat ogółu mieszkańców uzdrowiska.

§ 8.

Na posiedzeniach Komisji Zdrojowej mogą brać udział z głosem doradczym: 1) starosta powiatowy lub jego zastępca, 2) lekarz powiatowy a w jego zastępstwie lekarz zdrojowy, 3) doradca techniczny.

§ 9.

Mandaty członków wchodzących z urzędu a mianowicie a) b) c) trwają dopóki osoby te pełnią funkcje uzasadniające ich prawo zasiadania w Komisji Zdrojowej.

Mandaty członków wymienionych d) e) g) h) trwają trzy lata. Mandat przedstawiciela gości trwa jeden sezon.

§ 10.

Członek Komisji Zdrojowej traci mandat z chwilą podpadnięcia w kuratelę lub upadłość, zasądzenie na pozbawienie praw lub ograniczenie w prawach.

§ 11.

Wyboru członków Komisji wymienionych w § 7 d) dokonywa Walne Zebranie chłonków Tow. Przyjaciół Nałęczowa.

§ 12.

Wybory delegata właścicieli willi zarządza i przeprowadza Wydział Wykonawczy Komisji Zdrojowej.

§ 13.

Prawo wybierania służy właścicielom willi, którzy w danym roku kalendarzowym wnieśli opłatę na rzecz funduszu kuracyjnego z tytułu wynajmowania mieszkań przyjezdnym.

Uprawnieni do głosowania głosują osobiście, z wyjątkiem niewłasnowolnych oraz osób prawnych za które głosują prawni zastępcy.

Współwłaściciele willi mają wszyscy razem wspólnie jeden głos i umocowują do głosowania z pośród siebie lub inną osobę.

§ 14.

Członkowie Komisji Zdrojowej obowiązani są regularnie uczęszczać na posiedzenia Komisji. Członek Komisji, który bez usprawiedliwienia opuścił trzy kolejne posiedzenia Komisji lub Wydziału Wykowczego może być pozbawionym mandatu z mocy uchwały Komisji Zdrojowej na wniosek Wydziału Wykonawczego.

Członkowie Komisji Zdrojowej sprawują swe czynności bezpłatnie mogą jednak otrzymywać z funduszu kuracyjnego zwrot kosztów podróży.

Członkowie Wydziału Wykonawczego Komisji mogą w granicach zatwierdzonego budżetu pobierać z funduszu kuracyjnego stałe wynagrodzenie pieniężne, ustalone uchwałą Komisji Zdrojowej

V. Zakres działania Komisji Zdrojowej.

§ 15.

Do zakresu działania Komisji Zdrojowej należy:

1) zarządzanie funduszem kuracyjnym czuwanie nad całością majątku, powstałego z funduszu kuracyjnego oraz zapomóg otrzymywanych od gminy lub rządu:

2) Uchwalanie statutów poboru taks kuracyjnych oraz opłat, z których powstaje fundusz kuracyjny, dla przedstawienia ich Województwu do zatwierdzenia.

3) Zakładanie Szpitali i zakładów humanitarnych - względnie przyjmowanie ich pod swój zarząd zgodnie z wolą ofiarodawcy, zakładanie i prowadzenie instytucji badawczych (stacji meteorologicznej, geologicznych i t. p. oraz specjalnych urządzeń sanitarnych) domów izolacyjnych, urządzeń kanalizacyjnych, względnie asenizacyjnych, wodociągów i t. d.

4) wydawanie w granicach przysługujących Komisji uprawnień obowiązujących postanowień przepisów i zarządzeń sanitarnych w celu utrzymania w obrębie okręgu ochrony sanitarnej należytej czystości, porządku i utrzymywanie warunków zdrowotnych na koniecznym poziomie, specjalnie zaś w kierunku zabezpieczania przed chorobami zakaźnemi,

5) opracowanie projektów mających na celu podniesienie uzdrowiska pod względem sanitarnym, rozbudowy oraz udostępnienia najuboższym warstwom ludności.

6) Uchwalenie rocznego budżetu dochodów i wydatków Komisji oraz zatwierdzanie rocznych sprawozdań celem przedłożenia ich Wojewodzie.

7) Wydawanie przepisów zmierzających do utrzymania w granicach okręgu ochrony sanitarnej pierwotnego krajobrazu i do ochrony rzadkich gatunków zwierząt, roślin oraz innych godnych zachowania pomników przyrody, wreszcie przepisów mających na celu upiększenie całego terenu.

8) wydawanie opinji, od których uzależnione jest udzielanie zezwoleń przez właściwe władze państwowe i samorządowe, na prowadzenie robót budowlanych, otwieranie przedsiębiorstw, zakładów i t. d.

9) Regulowanie spraw mieszkaniowych dla osób przybywających na kuracje, oraz warunków życia tychże w uzdrowisku przez ukrócanie nadużyć, wreszcie ustanawiania cenników w odnośnych dziedzinach.

10) uchwalenie planów rozbudowy i wydawania w myśl art. 10 i 20 ust. o zdrojowiskach z d. 23.III.1922 r. miejscowych przepisów budowlanych w granicach obowiązujący ustaw.

11) Staranie się o należyte utrzymanie i rozwój środków komunikacyjnych.

12) Wykonywanie wszelkich zarządzeń władz administracyjnych, samorządowych za pośrednictwem bądź Wydziału Wykonawczego, bądź też specjalnych delegatów członków Komisji, oraz wydawanie opinji na żądanie władz.

13) Wybór Wydziału Wykonawczego,

14) Wybór delegatów Komisji Zdrojowej do Komisji specjalnej, powołanej w myśl art. 40 ust. o uzdrowiskach, do oznaczenia wysokości opłat na rzecz gminy lub funduszu kuracyjnego w wypadku używanie przez kuracjuszy urządzeń gminnych lub też przez stałych mieszkańców gminy, urządzeń założonych lub utrzymywanych kosztem funduszu kuracyjnego.

15) zatwierdzanie p. m. art. 23 ust. o uzdrowiskach opłat pobierać się mających przez właścicieli prywatnych urządzeń i osób z tych urządzeń korzystających.

16) Mianowania i wydalania wszelkich swoich funkcjonarjuszów, ustalanie dla nich przepisów i zawieranie umów służbowych, w szczególności mianowanie lekarza zdrojowego na zasadzie umowy pisemnej, określającej wzajemnie prawa i obowiązki.

17) Nadzór nad działalnością Wydziału Wykonawczego.

§ 16.

Wszelkie wydane przez Komisję Zdrojową zarządzenia oraz ustawowe cenniki z mocą obowiązującą na obszarze okręgu ochrony sanitarnej zdrojowiska winny być podane do wiadomości publicznej na obszarze poddanym ich mocy obowiązującej.

§ 17.

Wysokość opłat taks winna stosować się do wysokości wydatków funduszu kuracyjnego, na pokrytych innemi dochodami, należy przy tem mieć na uwadze istotne potrzeby uzdrowiska oraz udostępnienie go najszerszym warstwom ludności.

Dopuszczalne jest ustanowienie wysokości taks i opłat przy uwzględnieniu najwyżej 10% dodatku na majątek zakładowy funduszu kuracyjnego.

Uchwalone przez Komisję Zdrojową (w formie statutu poboru) taksy i opłaty na fundusz kuracyjny, uzyskują moc obowiązującą po zatwierdzeniu odnośnego statutu przez Wojewodę.

§ 18,

Okres budżetowy winien być dostosowany do państwowego okresu budżetowego.

Preliminarz dochodów i wydatków na następny okres budżetowy, Komisja uchwalić powinna najpóźniej na 3 miesiące przed początkiem tego okresu.

W ciągu najpóźniej dalszych dni 30 winien być preliminarz budżetowy, uchwalony już przez Komisję Zdrojową przedłożony do zatwierdzenia Wojewodzie. O ile w ciągu 60 dni od chwili przedłożenia preliminarza Wojewoda preliminarza nie zatwierdzi lub nie zarządza zmian, uważa się go za zatwierdzony.

W zatwierdzonym budżecie Komisja Zdrojowa

nie może dokonywać żadnych zmian i jest nim związaną w swej gospodarce.

Jeśliby w ciągu roku okazała się potrzeba jakichkolwiek zmian w budżecie, a w szczególności uczynienie nieprzewidzianego wydatku, lub też ponad przewidziany kredyt, może się to stać na zasadzie uchwały Komisji zatwierdzonej przez Wojewodę. W terminie miesięcznym po upływie okresu budżetowego składa Komisja Zdrojowa Wojewodzie roczne sprawozdanie rachunkowe oraz z czynności. Sprawozdanie to podaje Komisji podczas najbliższego sezonu do wiadomości publicznej.

§ 19.

Komisja Zdrojowa winna przydać Wydziałowi Wykonawczemu potrzebną liczbę funkcjonarjuszy do załatwienia czynności wchodzący w zakres działania Komisji i Wydziału Wykonawczego.

Komisja Zdrojowa ustanawia etat tych funkcjonarjuszy, ich płace, uchwala dla nich instrukcje służbowe, oraz ewentualnie statut emerytalny. Od decyzji Komisji Zdrojowej zawisło przyjęcie i zwolnienie funkcjonarjusza oraz ustanowienie norm umowy służbowej.

§ 20.

Komisja ma nadzór nad działalnością Komitetu Wykonawczego. Komisja ma prawo powoływania na swoje posiedzenie dla poszczególnych spraw fachowców zpośród swego grona, atoli jedynie z głosem doradczym.

Komisja winna przeprowadzać kilkakrotnie najmniej 4 razy na rok rewizję Kasy.

VI. Porządek postępowania Komisji Zdrojowej.

§ 21.

Komisja Zdrojowa zbiera się na posiedzenie w miarę potrzeby conajmniej jednak raz w miesiącu w czasie trwania sezonu ostatniego raz na dwa tygodnie.

§ 22.

Posiedzenie zwołuje przewodniczący w razie przeszkody z jego strony, jego zastępca, podając termin oraz porządek dzienny posiedzenia wszystkim członkom Komisji, conajmniej na 48 godzin przed wyznaczonym terminem posiedzenia.

Konstytucyjne posiedzenie Komisji na którym ma być dokonany wybór Wydziału Wykonawczego zwołuje Starosta.

§ 23.

Przewodniczący zobowiązany jest zwołać posiedzenie Komisji skoro zażąda tego połowa członków Komisji lub Starosta.

§ 24.

O posiedzeniach, na których mają być powzięte uchwały, winien przewodniczący Komisji zawiadomić conajmniej na trzy dni przed terminem posiedzenia Starostę, podając termin posiedzenia i porządek dzienny z oznaczeniem spraw, w których mają być powzięte uchwały Komisji.

Starosta mocen jest delegować na posiedzenie swego przedstawiciela.

§ 25.

Do ważności uchwał potrzebna jest obecność na posiedzeniu przewodniczącego lub jego zastępcy oraz połowy członków Komisji.

Jeżeli na posiedzenie nie zbierze się liczba członków potrzebna do powzięcia uchwały winien przewodniczący najdalej do 8 dni zwołać powtórne posiedzenie Komisji z tym samym porządkiem dziennym, którego uchwały są ważne bez względu na liczbę obecnych członków.

Powtórne zwołanie posiedzenia, oraz ważność powziętych na nim uchwał bez względu na liczbę obecnych członków winno być wyraźnie zaznaczone w zawiadomieniach o odbyć się mającem posiedzeniu Komisji. Zwołanie ewentualnego powtórnego posiedzenia Komisji równocześnie ze zwołaniem pierwszego na wypadek nie zebrania się na nie potrzebnej ilości członków Komisji jest niedopuszczalnem do powzięcia uchwał.

§ 26.

Członek Komisji nie może brać udziału w posiedzeniach Komisji jeżeli przedniot obrad lub uchwały dotyczą jego własnych interesów prywatnych lub też interesów jego żony, albo osób spokrewnionych lub spowinowaconych z nim do drugiego stopnia.

§ 27.

Członkowie Wydziału Wykonawczego obowiązani są być na każdem posiedzeniu Komisji i mogą w każdym czasie zabrać głos. W głosowaniu nad sprawozdaniem rachunkowem nie biorą udziału.

§ 28.

Uchwały Komisj i zapadają większością głosów obecnych członków przy równości grosów przeważa zdanie przewodniczącego. Głosowanie odbywa się jawnie. Komisja może uchwalić głosowanie tajne.

Wybory odbywają się przez głosowanie tajne.

§ 29.

Z każdego posiedzenia Komisji Zdrojowej spisany będzie protokół, obejmujący na prośbę obecnych członków Komisji, przedmiot posiedzenia. Zgłoszone wnioski i zapadłe uchwały w dosłownem brzmieniu. W tym celu należy prowadzić księgę protokółów o stronach liczonych i urzędownie potwierdzonych.

Protokół odczytuje się na następnem posiedzeniu Komisji a po jego zaaprobowaniu, zostaje podpisany przez przewodniczącego i 2 członków Komisji obecnych na posiedzeniu. Do czasu przyjęcia protokółu przez Komisję odpowiadają osobiście przewodniczący i sekretarz za zgodność brzmienia uchwał.

§ 30.

Uchwały Komisji Zdrojowej uzyskują moc obowiązującą z chwilą ich powzięcia wyjąwszy tych, które dotyczą spraw wymienionych w § 15 p. 1, 4, 6, 10. co do których przysługuje Staroście w ciągu 7 dni od dnia zawiadomienia go o treści powziętej uchwały, prawo sprzeciwu. W razie wniesienia sprzeciwu przez Starostę przysługuje Komisji Zdrojowej w ciągu dni 14-tu prawo odwołania się do decyzji Wojewody, którego orzeczenie jest ostateczne, o ile w ciągu tych 7 dni Starosta nie zawiadomi Komisji o swoim sprzeciwie w przedmiocie zapadłych uchwał — uchwały te uzyskują moc obowiązującą. Wszelkie decyzje Komisji w przedmiocie pozbycia, zamiany, obciążenia funduszu kuracyjnego do swej ważności wymagają zatwierdzenia Wojewody.

Przewodniczący może po wysłuchaniu Wydziału Wykonawczego wstrzymać wykonanie uchwały, które narusza ustawę, przekracza zakres kompetencji Komisji, jest szkodliwe dla interesów Uzdrowiska lub

funduszu kuracyjnego. W tym wypadku winien w czasie najbliższych 3 dni zwrócić się o decyzję do Wojewody, w przeciwnym razie uchwała staje się wykonalną. O ile Wojewoda nie wyda w ciągu 8 dni decezji, zakwestjonowana uchwała staje się wykonalną.

Od orzeczenia Wojewody przysługuje Komisji prawo odwołania się do Min. Spr. Wewnętrznych.

VII. Skład Wydziału Wykonawczego i jego działanie.

§ 31.

Wydział Wykonawczy Komisji Zdrojowej składa się z przewodniczącego Komisji, zastępcy przewodniczącego, sekretarza i skarbnika.

W skład Wydziału Wykonawczego wchodzi z głosem doradcym przedstawiciel starostwa — ponadto lekarz Zdrojowy oraz rzecznik budowlany. Wydział Wykonawczy wybiera Komisja Zdrojowa na okres 3 lat. W razie wcześniejszego ustąpienia jednego z członków Wydziału Wykonawczego Komisja Zdrojowa wybiera w jego miejsce nowego członka, który urzęduje do końca kadencji Wydziału. Przewodniczącego i jego zastępcę zatwierdza Wojewoda. Naczelnik gminy, będący członkiem Komisji o ile nie został powołany na przewodniczącego zostaje z urzędu zastępcą przewodniczącego.

Przewodniczącym i sekretarzem może być jedynie ten członek Komisji, który ma stałe miejsce zamieszkania w granicach okręgu ochrony sanitarnej zdrojowiska.

VIII. Zakres działania i porządek postępowania Wydziału Wykonawczego.

§ 32.

Wydział Wykonawczy jest w sprawach zdrojowiska organem zarządzającym i wykonawczym.

Do zakresu działania Wydziału Wykonawczego należy:

1) Wykonywanie wszelkich prawomocnych uchwał Komisji.

2) Pobieranie taks i opłat z których powstaje fundusz kuracyjny.

3) Decydowanie w sprawach uwalniania pojedyńczych osób w wypadkach zasługujących na uwzględnienie od obowiązku uiszczenia taks i opłat.

4) Zarządzanie zakładami szpitalnemi, sanitarnemi i badawczemi oraz instytucjami humanitarnemi utworzonemi przez Komisję lub oddanemi Komisji w zawiadywanie oraz współdziałanie z władzami państwowemi w nadzorze nad takiemiż instytucjami działającymi z inicjatywy prywatnej.

5) nadzór nad wykonywaniem przepisów i postanowień, ogłoszonych przez Komisję, a posiadających moc obowiązującą.

6) Wymierzanie kar pieniężnych za przekroczenia przepisów i postanowień wydanych przez komisję do wysokości 100 zł.

7) prowadzenie dokładnego inwentarza całego majątku, zarówno tego który jest własnością funduszu kuracyjnego, jako też i tego, który bądź to przez Skarb Państwa, bądź przez właściciela zakładu, bądź przez gminę, bądź przez kogo innego zostanie oddany w zarząd Komisji, dla użytku gości.

8) Opracowanie projektu rocznego preliminarza budżetowego Komisji, oraz sprawozdań rocznych, celem przedstawienia ich Komisji.

9) Prowadzenie listy gości kuracyjnych, statystyki osób przebywających podczas sezonu w Zdrojowisku, oraz księgi życzeń i zażaleń.

10) współdziałanie z władzami państwowymi i samorządowymi.

11) prowadzenie przedsięwzięć mających na celu kulturalne rozrywki gości kuracyjnych, oraz wydawanie na nie zezwoleń przesiębiorcom prywatnym dla przedstawienia władzom administracyjnym do ostatecznej decyzji; nadto reklamowanie zdrojowiska.

12) Sprawozdanie policji zdrowia.

13) Sporządzenie planu regulacyjnego oraz orzekanie w sprawach budowlanych przekazanych do kompetencji Wydziału Wykonawczego przez ustawy lub miejscowe przepisy budowlane.

Przy wykonywaniu swych czynności Wydział Wykonawczy ma prawo korzystania z pomocy organów administracyjnych państwowych i komunalnych, które niezwłocznie pomocy tej obowiązane są udzielić; specjalnie dotyczy to przymusowego ściągania taks, opłat i kar.

§ 33.

O wyborze Wydziału Wykonawczego zawiadamia Przewodniczący Komisji Uzdrowiskowej Wojewodę.

Przewodniczący oraz zastępca przwodniczącego wchodzi w czynności dopiero po uzyskaniu zatwierdzenia przez Wojewodę.

O ile w ciągu dni 15-tu od otrzymania zawiadomienia o dokonanym wyborze przewodniczącego i jego zastępcy, Wojewoda nie wyda decyzji w przedmiocie zatwierdzenia ich wyboru należy uważać wybór za zatwierdzony.

§ 34.

Przewodniczący reprezentuje Komisję i Wydział Wykonawczy nazewnątrz. Pisma wydziału podpisuje Przewodnicyący i sekretarz. Dokumenty mocą których fundusz kuracyjny przyjmuje zobowiązanie wobec osób trzecich muszą być podpisane przez skarbnika.

§ 35.

Do zakresu działania Przewodniczącego należy:

a) zwoływanie posiedzeń Komisji Zdrojowej i Wydziału Wykonawczego.

b) przewodniczenie w komisji Zdrojowej i na posiedzeniach Wydziału Wykonawczego.

c) czuwanie nad legalnością uchwał Komisji i Wydziału Wykonawczego.

d) czuwanie nad wykonaniem przez Wydział Wykonawczy uchwał Komisji Zdrojowej.

e) kierownictwo biurem Wydziału Wykonawczego i nadzór nad funkcjonarjuszami Komisji Zdrojowej.

§ 36.

Zastępca przewodniczącego pomaga przewodniczącemu w wykonywaniu jego obowiązków, stosownie do wskazówek przewoniczącego.

W razie przeszkody w osobie przewodniczącego zastępca przewodniczącego wchodzi we wszelkie prawa i obowiązki.

§ 37.

Sekretarz prowadzi protokół Komisji i Wydziału Wykonawczego, księgi uchwał Komisji i księgę orzeczeń karnych, nadzoruje bezpośrednio czynności kancelaryjne biura Wydziału Wykonawczego i podpisuje wraz z przewodniczącym wszelkie pisma wychodzące z Wydziału.

§ 38.

Skarbnik ma nadzór nad kasą i rachunkowością Komisji Uzdrowiskowej, obowiązkiem jego jest przeprowadzenie kontroli kasy conajmniej raz na miesiąc i zdawanie sprawy Wydziałowi Wykonawczemu.

Skarbnik podpisuje wszelkie dokumenty mocą których fundusz kuracyjny przyjmuje zobowiązania wobec osób trzecich.

§ 39.

Orzeczenie karne wydaje Wydział Wykonawczy po przeprowadzeniu rozprawy.

Rozprawę należy przeprowadzić oraz wydać orzeczenie według postanowień art. 19 — 25 p. C Rozp. Prez. Rzeczp. z dn. 22.III. 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 365).

Osoba której kara wymierzoną została może w ciągu dni 7-iu od dnia zakomunikowania jej orzeczenia wnieść na ręce Wydziału Wykonawczego żądanie przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu.

Żądanie przekazania sądowi nie wstrzymuje ściągnięcia grzywny.

§ 40.

Wydział Wykonawczy przeprowadza dochodzenie dyscyplinarne przeciwko funkcjonarjuszom Komisji i orzeka w karach dyscyplinarnych. Wydział Wykonawczy może w drodze dyscyplinarnej zawiesić funkcjonarjusza w pełnieniu obowiązków, co pociąga za sobą redukcję płacy do połowy. W tym wypadku należy przedstawić sprawę Komisji Zdrojowej na najbliższem posiedzeniu do decyzji.

Wydalenie funkcjonarjusza może nastąpić na mocy uchwały Komisji.

§ 41.

Każdy członek Wydziału Wykonawczego odpowiedzialny jest wobec Komisji względnie Funduszu Kuracyjnego za zaniedbanie lub nienależyte wykonanie swych obowiązków.

Pretensje Komisji względnie Funduszu Kuracyjnego o wynagrodzenie szkód powstałych z winy członków Wydziału Wykonawczego mają być dochodzone na drodze sądowej.

§ 42.

W sprawach swego zakresu działania, Wydział Wykonawczy decyduje kolegjalnie.

Przewodniczący zwołuje posiedzenie Wydziału Wykonawczego w miarę potrzeby, conajmniej jednak raz na miesiąc, a podczas trwania sezonu raz na tydzień wzywając wszystkich członków Wydziału.

Do ważności uchwał Wydziału Wykonawczego potrzebna jest obecność najmniej trzech członków, w tem przewodniczącego lub jego zastępcy.

Uchwały zapadają większością głosów, w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego, a w jego nieobecności zastępcy przewodniczącego.

Członek Wydziału Wykonawczego nie może być obecny przy obradach i uchwałach nad przedmiotem tyczącym się jego własnych interesów prywatnych lub też interesów osób wymienionych w § 26 niniejszego statutu.

§ 43.

Jeżeli przewodniczący nie zgadza się z uchwałą wydziału, może on wykonanie takiej uchwały wstrzymać, winien jednak bezzwłocznie zasięgnąć decyzji Komisji Uzdrowiskowej. W razach nagłych, przewodniczący może bez uchwały Wydziału Wykonawczego zarządzić co uważa za potrzebne i zwłoki nie cierpiące, te swoje zarządzenia winien jednak przedstawić na najbliższem posiedzeniu Komisji Uzdrowiskowej i uzyskać aprobatę z jej strony.

§ 44.

Przeciw zarządzeniom i orzeczeniom Wydziału Wykonawczego służy stronom prawo odwołania się w terminie dni 14 od doręczenia decyzji względnie orzeczenia do Wojewody. Odwołanie wnosi się na ręce Wydziału Wykonawczego, który przekłada je wraz z aktami sprawy i sprawozdaniem swojem Wojewodzie.

Odwołanie niema skutku odraczającego, jednakże w wypadkach większej wagi, gdy przywrócenie do pierwotnego stanu byłoby nie możliwe, lub też strona interesowana mogłaby ponieść niepowetowane szkody może Wojewoda na wniosek interesowanego, lub z urzędu zarządzić wstrzymanie zaczepionego orzeczenia lub zarządzenia, aż do prawomocnego rozstrzygnięcia odwołania.

IX. Lekarz Zdrojowy.

§ 45.

Lekarza Zdrojowego mianuje Komisja Zdrojowa na zasadzie umowy pisemnej, określające wzajemne prawa i obowiązki.

Szczegółowe obowiązki lekarza zdrojowego oraz jego kwalifikacje określi osobna instrukcja Min. Spraw Wewnętrznych.

Lekarz Zdrojowy w granicach okręgu ochrony sanitarnej zdrowiska pełni zastępczo funkcje lekarza powiatowego; w tym charakterze korzysta z uprawnień lekarza powiatowego i podporządkowuje się wszelkim jego zarządzeniom.

O przyjęciu lekarza Zdrojowego Komisja Zdrojowa zawiadomi za pośrednictwem Wojewody najdalej w ciągu miesiąca Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, która go zatwierdza na tem stanowisku.

W wypadku odmowy tego zatwierdzenia Komisja Zdrojowa winna przyjąć innego lekarza.

Zwolnienie zdrojowego lekarza przez Komisję Zdrojową, o ile tenże sam tego nie zażądał, nastąpić może jedynie za wiedzą Min. Spraw Wewnętrznych.

X. Fundusz Kuracyjny.

§ 46.

Celem umożliwienia wykonania zadań Komisji Uzdrojowiskowej tworzy się fundusz kuracyjny, który powstaje:

a) z taks kuracyjnych i innych opłat ustalonych przez Komisję Zdrojową.

b) z opłat pobieranych od wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych działających na terenie uzdrowiska w czasie sezonu.

c) z opłat od widowisk, zabaw, koncertów itp. przedsiębiorstw,

d) z opłat za używanie urządzeń, utrzymywanych z funduszu kuracyjnego,

e) z opłat od osób, wynajmujących mieszkania przyjezdym.

f) z grzywien wymienionych przez Wydział Wykonawczy za przekroczenia przepisów i obowiązujących postanowień sanitarnych wydanych przez Komisję

Uzdrowiskową, oraz przez władze administracyjne na zasadzie art. 25 ustawy z dn. 23/III 1922 o uzdrowiskach.

g) z dobrowolnych ofiar i zapisów.

h) z zasiłków ze Skarbu Państwa lub ciał samorządowych,

i) z dochodów od majątków i kapitałów, należących do funduszu kuracyjnego.

Fundusz kuracyjny jest osobą prawną i posiada wszelkie uprawnienia, przysługujące osobom prawnym w myśl ogólnych przepisów.

§ 47.

Zasady wymiaru i wysokość opłat oraz taks kuracyjnych, wskazanych w § 47 na rzecz funduszu kuracyjnego ustali Komisja w formie statutów poboru tychże opłat, podlegających zatwierdzeniu Wojewody.

§ 48.

Za korzystanie z urządzeń należących do osób prywatnych lub Stowarzyszeń na terenie Zdrojowiska mogą być pobierane przez właścicieli specjalne opłaty, zatwierdzone przez Komisję: Komisja ma prawo pobierać od powyższych opłat dodatek na fundusz kuracyjny.

§ 49.

Fundusz kuracyjny może być użyty tylko na cele uzdrowiska a w szczególności na:

1) upiększenie uzdrowiska,

2) zakładanie i utrzymywanie urządzeń, służących do uprzyjemnienia i udogodnienia pobytu gościom w uzdrowisku.

3) zapewnienie bezpieczeństwa gościom uzdrowiskowym,

4) utrzymanie muzyki i teatru,

5) wydawnictwo listy gości i pism perjodycznych mających na celu badanie naukowe co do składu i skuteczności wód mineralnych, projektów rozbudowy uzdrowiska i poprawy jego urządzeń sanitarnych oraz na reklamę uzdrowiska.

6) zakładanie i utrzymywanie istniejących dla użytku gości publicznych zakładów i urządzeń, jako ogrodów, parków ścieżek, i t. p.,

7) oświetlenia i skrapiania ulic,

8) koszta utrzymania biura, płace urzędników i sług Komisji Uzdrowiskowej,

9) prowadzenie stacji meteorologicznej,

10) pokrywanie kosztów wynikających z wykonania zakresu działania Komisji Uzdrowiskowej i Wydziału Wykonawczego,

Wszystkie te pozycje winny być stale uwzględniane w każdorazowym budżecie.

XI. Opłaty Uzdrowiskowe.

§ 50.

Wysokość taks i opłat na rzecz funduszu kuracyjnego określą statuty poboru tych taks wzgl. opłat zatwierdzone przez Wojewodę.

§ 51.

Od opłaty kuracyjnej, za muzykę i t. p. wolni są:

a) lekarze i ich żony i będące na utrzymaniu ich dzieci, oraz wdowy po lekarzach,

b) urzędnicy przebywający w uzdrowisku w sprawach służbowych,

c) zajęci w miejscowych przedsiębiorstwach pracownicy za wynagrodzeniem dziennem, pomocnicy handlowi i przemysłowi oraz służba domowa,

d) inwalidzi wojskowi, conajmniej 50% niezdolni do pracy, ich żony i dzieci,

e) niemowlęta na rękach noszone,

f) osoby, które uzyskały zwolnienie na mocy uchwały Wydziału Wykonawczego.

§ 52.

Każdy gość, opłacający taksę uzdrowiskową, jak również od niej uwolniony, otrzymuje legitymację uprawniającą do korzystania z urządzeń zakładu i winien ją każdocześnie okazać na żądanie organów Komisji Uzdrowiskowej i Policji Państwowej.

XII. Przepisy meldunkowe.

§ 53.

Każdy właściciel domu obowiązany jest zaraz po przyjęciu gościa podać mu blankiet karty meldunkowej i dopilnować należytego jej wypełnienia. W razie zachodzących wątpliwości, co do tożsamości gościa, obowiązany jest właściciel domu do zażądania legitymacji osobistej, a w wypadkach odmowy, okazania legitymacji lub podejrzenia o sprzecznem z policyjnemi przepisami prowadzeniu się gościa, winien jest właściciel domu bezzwłocznie zgłosić swoje spostrzeżenie lub wątpliwości w biurze Komisji Uzdrowiskowej.

Kartę meldunkową obowiązany jest właściciel złożyć w biurze meldunkowym Komisji Uzdrowiskowej najdalej do 24 godzin po przybyciu gościa do uzdrowiska. Wymeldowanie gościa winno nastąpić najpóźniej w przeciągu 48 godzin po wyjeździe względnie po wyprowadzeniu się.

XIII. Nadzór państwowy nad działalnością Komisji Zdrojowej.

§ 54.

Zgodnie z postanowieniem art. I Ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach Ministrowi Spraw Wewnętrznych służy ogólny nadzór nad działalnością Komisji Zdrojowej.

W Imieniu Ministra Spraw Wewnętrznych nadzór ten wykonuje Wojewoda.

§ 55.

Władzom nadzorczym służy prawo przeprowadzenia przez swoich delegatów kontroli działalności Komisji Uzdrowiskowej i Wydziału Wykonawczego.

Delegowanym urzędnikom winien Wydział przedstawić wszelkie księgi i zapiski, udzielić żądanych wyjaśnień, oraz umożliwić wstęp do wszystkich zakładów, przedsiębiorstw i urządzeń prowadzonych przez Komisję.

Władze nadzorcze mają obowiązek czuwać nad nieruszalnością funduszu kuracyjnego, wszelkie decyzje Komisji w przedmiocie pozbycia, a zmiany obciążenia tego majątku do swej ważności wymagają zatwierdzenia władzy nadzorczej.

Władze nadzorcze czuwają nad użyciem funduszu kuracyjnego przez Komisję, w razie użycia go na inne cele niż wymienione w § 49 niniejszego statutu, władzom tym służy prawo zarządzenia zwrotu niewłaściwie wydanych sum. Przeciw tym przeczeniom względnie zarządzeniom Wojewody służy Wydziałowi Wykonawczemu na zasadzie uchwały Komisji uzdrowiskowej odwołanie do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w terminie trzydziestodniowym.

§ 56.

Jeżeli Komisja Uzdrowiskowa nie wypełnia dokładnie swoich ich zadań, lub też przekracza zakres swego działania, Minister Spraw Węwnętrznych na wniosek Wojewody może rozwiązać Komisję zarządzając utworzenie nowej Komisji najdalej w terminie 6-cio miesięcznym.

Termin ten liczy się od chwili doręczenia odnośnej decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych przewodniczącemu Komisji Uzdrowiskowej.

W czasie od rozwiązania Komisji aż do ukonstytuowania się nowej zarządza sprawami uzdrowiska komisarż rządowy mianowany przez Ministra Spraw Wewnętrznych. Komisarzowi temu służą kompetencje, przewidziane w § 15 i 32 niniejszego statutu.

Wszelkie orzeczenia władz administracyjnych w sprawach pochodzących od Komisji Uzdrowiskowej lub za jej pośrednictwem przez inne czynniki i osoby wniesionych winny przechodzić i być doręczane stronom drogą urzędową, przez biuro Komisji Uzdrojowiskowej.

§ 57.

Statut niniejszy wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia go w Lubelskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda Lubelski
wz. (—) *Karasiński.*
Wice-wojewoda

Lublin, dnia 4 września 1928 r.

1) Konkurs na dzierżawę lokalu dla Sądu Grodzkiego i dla Sądu Pracy w Lublinie.

Sąd Okręgowy w Lublinie ogłasza konkurs na dzierżawę lokalu dla Sądu Grodzkiego i dla Sądu Pracy w Lublinie.

Pierwszy lokal winien obejmować 40 pomieszczeń widnych, suchych w stanie zdatnym do użytku, w tem 5 sal o wymiarze 70 $mtr.^2$ wymiar pozostałych pomieszczeń winien być nie mniejszy niż 30 $mtr.^2$

Drugi lokal winien zawierać 10 pomieszczeń, w tem sale o wymiarze 70 $mtr.^2$ pozostałe zaś nie mniejsze niż 30 $mtr.^2$

Odpowiednie oferty z podaniem warunków, oraz ceny dzierżawnej, należy składać w zapieczętowanej kopercie na każdy lokal oddzielnie Prezesowi Okręgowemu w Lublinie do dnia 8 października r. b.

Wszelkie bliższe szczegóły omówione będą przy sporządzaniu umowy.

Prezes
w z. (—) *Warzycki.*

2) Statut Komunalnej Kasy Oszczędnści w Sokołowie.

L 61/28.

Niniejszem podaję do ogólnej wiadomości, iż z dniem 6 czerwca 1928 r. w Sokołowie Podlaskim na podstawie Statutu zatwierdzonego przez p. Wojewodę Lubelskiego pismem z dnia 31 maja r. b. L. 3062/SM została otwartą Komunalna Kasa Oszczędności Powiatowego Związku Komunalnego w Sokołowie z kapitałem zakładowym zł. 90.000.

Statut Kasy został opracowany na podstawie wzoru statutu normalnego dla Powiatowych Kas Oszczędności (vide Dziennik Ustaw Nr. 44 z 1928 r. poz. 424,) przyczem do takowego zostały wprowadzone następujące alternatywy:

Par. 4 punkt 6 „Związek Komunalny wobec osób trzecich ponosi całkowitą odpowiedzialność za zobowiązania Kasy z tytułu wszelkich wkładów oszczędnościowych i wszelkich zobowiązań Kasy".

Par. 5 punkt 1 „Rada Kasy składa się z 7 członków wybieranych na lat 3, przyczem 4-ch członków musi być wybr nych z grona organu stanowiącego związku poręczającego. Co jeden rok przez losowanie, a następnie w kolei starszeństwa wyborów ustępuje dwóch członków, stale jednakże przestrzeganą musi być zasada by w składzie Rady każdocześnie istniało 4-ch członków z grona organu stanowiącego związku poręczającego.

Przewodniczącym Rady jest każdoczesny przewodniczący organu wykonawczego związku poręczającego.

Zmiana składu lub kadencji organu stanowiącego związku poręczającego powoduje równocześnie utratę mandatu członków Rady, wybranych z grona powyższego organu stanowiącego, wszystkich członków Rady oraz sprowadza konieczność wyboru nowych członków w miejsce ustępujących.

Par. 7 punkt 1 „Zarząd Kasy stanowi kolegjum złożone z trzech członków powołanych przez Radę Kasy większością zwykłą głosów (par. 12 statutu) na okres trzyletni. Przy wyborze głosuje się na każdego członka osobno. Co jeden rok początkowo przez losowanie, a następnie w kolei starszeństwa wyboru ustępuje jeden członek. W miejsce ustępującego powołani być mają nowi członkowie w sposób powyżej określony.

Par. 11 punkt 2 „Członek, który bez usprawiedliwienia opuścił trzy kolejne posiedzenia lub cztery nie kolejne posiedzenia Rady Kasy może być pozbawiony mandatu z mocy uchwały organu stanowiącego związku poręczającego na wniosek Rady Kasy.

Członek Rady Kasy sprawuje swe czynności bezpłatnie może jednak otrzymywać zwrot kosztów podróży i wynagrodzenia za obecność na posiedzeniach w wysokości ustalonej dla członków organu stanowiącego i związku poręczającego.

Par. 19 punkt 3 — Naczelnikowi Zarządu Kasy służy do dni trzech prawo sprzeciwu co do uchwał zarządu kasy i prawo wstrzymania wykonania zarządzeń Zarządu w przypadkach gdyby uchwały te lub zarządzenia były sprzeczne z interesami Kasy z obowiązkiem zwrócenia się w tych sprawach z decyzją do Rady Kasy w ciągu trzech dni.

Par. 21 punkt 2 — Komisja Rewizyjna jest organem kolegjalnym i składa się z trzech członków, których wybiera i odwołuje organ stanowiący związku poręczającego.

Ad punktu 5— Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej wybierają członkowie tej komisji z pośród swego grona.

Ad p. 6—Do ważności uchwał niezbędną jest obecność wszystkich członków Komisji Rewizyjnej, protokół zaś podpisuje przewodniczący i jeden członek komisji rewizyjnej.

Par. 52 p. 5—a) na zaciąganie pożyczek na podstawie upoważnienia organu stanowiącego związku poręczającego i za osobną poręką tegoż związku za te pożyczki, b) na udzielenie gwarancji za zgodą i poręką związku poręczającego, c) na zakup monet złotych oraz na prowadzenie czynności dewizowych w ograniczeniu do zleceń własnych wkładcy i własnego związku poręczającego na ich rachunek, d) na udzie-

lanie kredytu towarowego producentom pod zastaw towarów nie podlegających zepsuciu, ubezpieczonych od ognia i zdeponowanych w publicznych składnicach towarowych.

Par. 55 ad p. 4—Rozporządzenie władzy zarządzające lub zatwierdzające likwidację kasy jakoteż wdrożenie postępowania likwidacyjnego ogłasza się w w Lubelskim Dzienniku Wojewódzkim i Monitorze Polskim.

Par. 59—Statut niniejszy wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia go w Lubelskim Dzienniku Wojewódzkim.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Starosta (—) *Wacław Stępiński.*

3) Udzielenie zezwoleń na uruchomienie komunikacyj samochodowych.

L. 9387/28.

Lubelski Urząd Wojewódzki, (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych) w Lublinie udzielił pozwolenia Grosbergowi Berkowi zamieszkałemu w Puławach, na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa przewozowego osobowego na przestrzeni Kazimierz — Lublin na przeciąg jednego roku licząc od dnia 1 września 1928 r. do dnia 31 sierpnia 1929 r. na następujących warunkach:

Opłata za przejazd.

Skąd — dokąd	Ilość klm.	osoby cywilne	wojskowi i urzędn. państwowi za okazaniem legitymacji.
z Kazimierza do Puław i odwrotnie	12	1.20	1.00
z m. Puław do st. kol. Puławy i odwrotnie	4	0.40	0.30
ze st. kol. Puławy do Końskowoli i odwr.	6	0.60	0.50
z Końskowoli do Kurowa i odwrotnie	7	0.70	0.60
z Kurowa do Markuszowa i odwrotnie	5	0.50	0.40
z Markuszowa do Garbowa i odwrotnie	5	0.50	0.40
z Garbowa do Lublina i odwrotnie	21	2.10	1.70
z Kazimierza do Lublina i odwrotnie	60	6.00	4.80

Bagaz ręczny do 10 kg. bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

Wyjeżdża	godzina	Przyjeżdża	godzina
ze st. kol. Puławy	4.20	do m. Puław	4.30
z m. Puław	4.35	do Kazimierza	4.55
z Kazimierza	5.30	do m. Puław	5.50
z m. Puław	5.55	do st. kol. Puławy	6.05
ze st. kol. Puławy	6.50	do Końskowoli	7.00
z Końskowoli	7.05	do Kurowa	7.15
z Kurowa	7.20	do Markuszowa	7.30
z Markuszowa	7.35	do Garbowa	7.45
z Garbowa	7.50	do Lublina	8.20
z Lublina	16.30	do Garbowa	17.00
z Garbowa	17.05	do Markuszowa	17.15
z Markuszowa	17.20	do Kurowa	17.30
z Kurowa	17.35	do Końskowoli	17.45
z Końskowoli	17.50	do st. kol. Puławy	18.00
ze st. kol. Puławy	18.05	do m. Puław	18.15
z m. Puław	18.10	do Kazimierza	18.40
z Kazimierza	18.50	do m. Puław	19.10

Obciążenie samochodu nie może przekraczać 16 osób włącznie z kierowcą i 150 kg. bagażu ręcznego.

Inspekcyjna służba drogowa korzysta z przejazdu bezpłatnie na odcinkach drogi powierzonych ich dozorowi.

Warunki zastrzeżone pozwoleniem obowiązują Berka Grosberga pod rygorem cofnięcia pozwolenia.

Starosta Powiatowy
w z. (—) *Br. Pawłowski.*

Puławy, 18 września 1928 r.

L. 9780/II/28.

Lubelski Urząd Wojewódzki, (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych) w Lublinie udzielił pozwolenia Nr. 122 z 23 VIII. 1928 r. L. 16113/Dr/4 Edwardowi Witkowskiemu zamieszkałemu w Tomaszowie Lubelskim na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa przewozowego samochodowego osobowego na przestrzeni Zamość—Jezierna.

Opłata za przejazd:

Skąd — dokąd	Ilość klm.	osoby cywilne	wojskowi i urzędn. państwowi za okazaniem legitymacji.
z Tomaszowa do Zamościa lub odwrot.	35	3.50	2.80
z Tomaszowa do Jeziernej lub odwrot.	6	0.60	0.50
z Zamościa do Jeziernej lub odwrotnie.	41	4.10	3.30

Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie.

Wyjeżdża	godzina	Przyjeżdża	godzina
z Zamościa	5.45	do Zamościa	6.—
z Zamościa	18.05	do Tomaszowa	19.—
z Tomaszowa	1.—	do Jeziernej	1.10
z Jeziernej	3.—	do Tomaszowa	3.10

Starosta Powiatowy
(—) *K. Wielanowski.*

Tomaszów Lub., 18.IX. 1928 r.

4) Licytacje ruchomości i nieruchomości.

L. 756/28.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Siedlcach Aleksander Szukuć w m. Garwolinie zamieszkały, na zasadzie 1030 art. U. P. C. podaje do wiadomości publicznej, że 18 października 1928 r. o godz. 10 zrana w majątku Ostrówek gm. Warszawice, pow. Garwolińskiego, odbędzie się licytacja ruchomości należących do Jerzego i Raisy małż. Eggertów składających się z 3-ch krów czarno-gran. l. 8—10, fortepianu, 20 korcy żyta i pary koni wyjazdowych oszacowanych na 4200 zł.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzany być może w dniu licytacji,

Komornik Sądowy
(—) *Aleksander Szukuć.*

Garwolin, dnia 27 września 1928 r.

L. 236/28.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Lublinie Stanisław Aktaboski, zamieszkały w Janowie, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że dnia 5-go listopada 1928 r. o godz 10 rano, odbędzie się w Janowie Lub. sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości należących do **Erbesfelda Rafała**, składającej się z 35 mtr. popeliny jedwabnej i oszacowanych na sumę 690 zł., na zaspokojenie należności Firmy Hirshberg, Holzman i Krieger.

Spis rzeczy i szacunek takowych podejrzane być mogą w dniu licytacji.

Komornik Sądowy
(—) *St. Aktaboski.*

Janów, dnia 17 września 1928 r.

L. 190/27.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Lublinie Stanisław Atkabowski, zamieszkały w Janowie, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że dnia 22-go października 1928 r. o godz. 10 rano odbędzie się w Janowie Lub. sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości należących do **Mączyńskiego Wiktora**, składających się z fortepianu, szafy do ubrań, biurka i otomany, oszacowanych na sumę 550 zł., na zaspokojenie należności Lubelskiego Syndykatu Rolniczego Sp. Akc.

Spis rzeczy i szacunek takowych podejrzane być mogą w dniu licytacji.

Komornik Sądowy
(—) *Aktabowski.*

Janów, dnia 15 września 1928 r.

L. 128/28.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Siedlcach, na powiat Węgrowski Stefan Niedźwiedzki zamieszkały w Węgrowie, na zasadzie 1030 art. U. P. C. podaje do wiadomości publicznej, że 18 października 1928 r. od godz. 10 z rana we wsi Borzychy, gm. Starawieś, pow. Węgrowskiego odbywać się będzie licytacja ruchomości **Gatowickiego Czesława** należących, składających się z młyna motorowego z całem wewnętrznem urządzeniem, kurnika i chlewka, znajdujących się na placu Piotra i Bolesława Berczów i oszacowanych na 17.620 zł. lecz w myśli art. 1070 U. P. C. licytacja ta może się odbyć niżej szacunku:

Spis rzeczy i szacunek takowych podejrzany być może w dzień licytacji.

Komornik Sądowy
(—) *Niedźwiedzki.*

Dnia 20 września 1928 r.

L. E. 8/1926

Komornik Sądowy Stefan Steibrich, zamieszkały w Lublinie, przy ul. 3-go Maja w domu Nr. 7, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że na dzień 8 października 1928 r. o godz. 10 rano w Lublinie w gmachu po-Bernardyńskich na ul. Bernardyńskiej, przy ul. Foksal Nr. 27 i ul. Staszica Nr. 2 wyznaczona została sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości, należących do zmarłego **Kwiatkowskiego Antoniego Księdza**składających się z książek, maszyn drukarskich i mebli ocenionych do sprzedaży, na sumę 11.756 zł. 71 gr.

Podlegejące sprzedaży ruchomości obejrzeć można w dzień licytacji na miejscu.

Komornik Sądowy
(—) *St. Steinbrich.*

Lublin, 12 września 1928 r.

5) Ogłoszenia Urzędu Starszych Cechów Murarzy, Kowalsko-Ślusarskiego, Szewców i Cieśli w Lubartowie w sprawie walnych zgromadzeń.

Urząd Starszych cechu Murarzy w Lubartowie zawiadamia pp. Członków Cechu, że w dniu 14 października 1928 roku, t. j. w niedzielę o godz. 18-tej odbędzie się w sali posiedzeń Rady Miejskiej walne zgromadzenie członków z następującźm porządkiem dzrennym obrad, a mianowicie: 1) wybór członków zarządu, 2) wybór członków dla spraw czeladniczych, 3) wybór członków dla spraw terminotorskich, 4) uchwalenie regulaminu Sądu Polubownego, 5) uchwalenie, że umowy o naukę z terminatorami mają być zawierane przed władzą Cechu i 6) wolne wnioski.

Urząd Starszych Cechu Kowalsko - Ślusarskiego w Lubartowie zawiadamia pp. Członków Cechu, że w dniu 14 października 1928 roku, t. j. w niedzielę o godzinie 12-ej odbędzie się w sali posiedzeń Rady Miejskiej walne zgromadzenie członków Cechu z następującym porządkiem dziennym obrad, a mianowicie: 1) wybór członków zarządu, 2) wybór członków dla spraw czeladniczych, 3) wybór członków dla spraw terminatorskich, 4) uchwalenie regulaminu Sądu Połubownego, 5) uchwalenie, że umowy o naukę z terminatorami mają być zawierane przed władzą cechu i 6) wolne wnioski.

Urząd Starszych Cechu Szewców w Lubartowie, zawiadania pp. Członków Cechu, że w dniu 14 października 1928 roku, t. j. w niedzielę o godzinie 10 rano odbędzie się w sali posiedzeń Rady Miejskiej Walne zgromadzenie członków Cechu z następującym porządkiem dziennym obrad, a mianowicie: 1) wybór członków zarządu, 2) wybór członków dla spraw czeladniczych, 3) wybór członków dla spraw terminatorskich, 4) uchwalenie regulaminu Sądu Połubownego, 5) uchwalenie, że umowę o naukę z terminatorami mają być zawierane przez władzę Cechu i 6) wolne wnioski.

Urząd Starszych Cechu Cieśli, Stolarzy i Bednarzy w Lubartowie zawiadamia pp. członków Cechu, że w dniu 14 października 1928 roku, t. j. w niedzielę o godzinie 16-tej odbędzie się w sali posiedzeń Rady Miejskiej walne zgromadzenie członków Cechu z następującym porządkiem dziennym obrad, a mianowicie: 1) wybór członków zarządu, 2) wybór członków dla spraw czeladniczych, 3) wybór członków dla spraw terminatorskich, 4) uchwalcnie regulaminu Sądu Polubownego, 4) uchwalenie, że umowa o naukę z terminatorami mają być zawierane przed władzą Cechu i 6) wolne wnioski.

Redakcję zakończono dnia 1 października 1928 r.

Odbito w druk. Banku Ludowego, Lublin Orla 3.